

MUHTAÇ

Her İnsan birine muhtaçtır ama önemli olan şey muhtaç duyduğun kişilerin bunu fark etmesidir.

ÖNSÖZ

Her insan sevip, sevilebileceği, güvenip güvenilebileceği, hatta ve hatta küsüp, kavga edebileceği birilerine muhtaçtır. Çünkü insanoğlu ne yapılırsa yapılsın tek başına yaşayamayan bir canlıdır.

Aslında her şey doğumla başladı: doktorun sizi ağılatmak için sırtınıza vurduğu ilk şaplak...

Hiçbirimiz dünyaya gelmek ya da gelmemek konusunda irade sahibi değiliz. Peki, bu konuda tercih hakkımız olsaydı siz ne yapardınız? Aslında bu önemli değil çünkü hayattayız ve bir şekilde sınanıyoruz o halde biz bu sınavdayken hayatımızı ne kadar tanıyor ve anlayabiliyoruz? Kendi hayatımızı ne kadar doyusıya yaşayabiliyoruz? Birçok insan sıkıntısız bir şekilde dünyaya geliyor, fakat herkes onlar kadar şanslı olamıyor.

Bir dakika durun ve bir an için dünyaya eksik bir biçimde geldiğinizi düşünün.(eksik kelimesi size garip veya kaba geliyor olabilir ama ben engelli, sakat, özürlü kelimelerini kullanmak istemediğim için bu şekilde ifade etmek istedim.)

Olmuyor değil mi? Bir türlü tam anlamıyla koyamıyorsunuz kendinizi onların yerine hatta bazılarınız: “Bana ne ya ben öyle değilim nasıl olsa onu da onlar düşünsün!” Diye içinden geçiriyordur belki de.

Ama hiçbirinizi suçlamıyorum. Çünkü “empati” yetisinin çağımız insanında olmadığını düşünüyorum. Bundan dolayı tam anlamıyla karşımızdaki kişiyi tam anlayamıyoruz. Böyle toplumda ve böyle bir çağda “eksik” olarak dünyaya gelmek gerçekten katlanılması güç bir durum.

- Git! Hepiniz gidin, istemiyorum sizleri de. Yalnız bırakın beni

Fatih – Bak neye kızdın neye sinirlendin bilmiyorum ama bize böyle bağırıp çağıramazsın her şeyden önemlisi ailem dediğin topluluğu böyle kolay kolay kaldırıp atamazsın anlıyor musun?

- Git dedim Fatih git! Ve bir daha da ne sen nede başka biri hayatıma sakın girmeyin tamam mı?

Fatih – Sen delirmişsin ne halin varsa gör tamam mı? Ama pişman olacaksın şimdiden söylüyorum. Bu sözümü unutma!

Fatih – Alo ne yapıyorsun? Rabia acil toplanmamız lazım.

- Neden ne oldu?

Fatih – Sen dediğimi yap Bükeye de söyle her zaman bulduğumuz yere gelin.

Rabia – Ne oldu neden topladın bizi şimdi buraya?

Büke – Evet ne oldu üstelik Alper nerede? Onu neden getirmedi

- Sorunda bu zaten Alper, bugün sinirini bir şey tetiklemiş olmalı ki beni yalnız bırakın gidin hayatımdan defolun! Diyerek laflar saçıyordu etrafa bende orada kalıp onun kalbini kırmamak için çekip çıktım kapıyı.

... (sessizlik)

Büke – abi ne yapalım biliyor musunuz? Beraber gidelim konuşmayı deneyelim bence.

Rabia – Boş verin abi biraz kendi haline bırakın düzeler o düzeler.

- Rabia haklı hem şimdi oraya gitmemiz iyi olmaz istemeyerek kalbinizi kırar filan en iyisi şuan onu kendi haline bırakmak.

-

Alper Bey merhaba hoş geldiniz e-postada sıkıntılar çektiğinizi ve bunun için birine danışmak istediğinizi söylemişsiniz öncelikle bu danışmak istediğiniz kişi ben olduğum için size çok teşekkür ederim. İsterseniz fazla vakit kaybetmeden odama geçelim.

Öncelikle siz bana ofisinizi açıp beni kabul ettiğiniz için ben teşekkür ederim. Evet, bu sıralar çok fazla sıkıntı yaşıyorum.

Pekâlâ, öncelikle seanslarımız süresince zaman zaman size tavsiyeler, önerilerde bulunmak istiyorum tabi ki sizin içinde uygunsa

Tabi ki.

Öncelikle sormamda pek sakıncası yoksa sizi buraya getiren dürtünüzün sebebi nedir?

Sanırım halüsinasyonlar görüyorum.

Öyleyse halüsinasyon gördüğünüz kanısına nasıl vardınız?

Bundan yaklaşık iki hafta önceydi sanırsam patronum vefat etti.

Anlıyorum ama patronunuzun ölümüyle nasıl halüsinasyon gördüğünüzü anladınız?

Şöyle ki patronumun ölmesi bana birkaç şey hatırlattı.

Eğer özelinize girmemde bir sakıncası yoksa ne gibi şeyler?

Üniversitede ki bir kız arkadaşımı.

Lütfen devam eder misiniz? Kim bu arkadaşınız

Melek, üniversitede psikoloji bölümünde okuyordu. Bir gün derse tam girecekken arkamdan seslenmişti onu tanıımıyordum fakat o beni ve psikoloji konusunda ki düşüncelerimi arkadaşlarımla kantinde konuşurken duymuş ve etkilenmiş beni yakından tanımak isteyince ben tam derse girecekken arkamdan seslenerek beni kendine doğru çekip kendisini tanıttı. Sorunda aslında burada başlıyor detaylı hatırlayamıyorum geçen hafta üniversite arkadaşlarımızla bir buluşma yapmıştık belki bir ümit onu görürüm dedim ama yoktu. Aynı bölümde değildik belki ama ortak girdiğimiz dersler oluyordu o yüzden birkaç ortak arkadaşımız vardı onunda geleceğini düşünmüştüm.

Gelmemiş miydi?

Hayır, üstelik ortak arkadaşımıza onu sorduğum zaman beni garipsedi.

Ne gibi garipseme öyle birimi vardı der gibi mi?

Evet, aynen öyle olunca bende zorlamadım birkaç şey söyleyerek geçiştirdim.

Yanlış anlamazsan sende uzaklaşmamı sağlayan bir problem var patronunun ölümüyle bu arkadaşının arasında nasıl bir bağ kurabildin? Bilinçaltın sana bir gizli mesaj yollamış olmalı ki patronun ölümü sana o arkadaşını hatırlatsın.

Sanırım onunda nedenini biliyorum biz meikle uzun süredir görüşemiyoruz yani ne ölüsünden haberim var nede dirisinden onu göremediğim içinde patronumun ölümü bana bir boşluğu daha hatırlattı.

(Seansın süresi dolmak üzereydi.)

Sanırım bu görüldüğünden daha ilginç bir olay zamanımız pek kalmadı bu yüzden bir daha ki seansa senin içinde sakıncası olmazsa bu ilginç adamın hayat hikâyesini en baştan dinlemek isterim.

Hem bu bize daha fazla yardımcı olabilir, ama lütfen bir roman veya hikâye havasında yaz ve olayları düşünürken hiçbir şeyleri kaçıрма tüm düşündüklerini kâğıda dökmeye çalış ki belki o zaman bilinçaltın bize gizli mesajlar bırakabilir.

Tabi ki anlatmak isterim o zaman bir daha ki seansa görüşmek üzere hoşça kalın.

Sağ olun Alper Bey sizde.

Rabia – Alo Fatih ne yaptın Alper nasıl? Ne durumda

- Bilmiyorum bir türlü ulaşamadım evde değildi Asistanını aradım işi bıraktığını söyledi

Rabia – Sen ciddi olamazsın durumu o kadar kötü yapan ne olabilir ki?

- Bilmiyorum neden neye bu kadar kızdığını umarım düzgün bir açıklaması vardır. Bükeye de sen haber verirsin değil mi? Merak etmesin o da hem

Rabia – Tamam ben Bükeye de haber veririm sorun yok inşallah en kısa sürede çıkar ortaya

- İnşallah

Alper:

31 Aralık 1998 bir cumartesi günüydü. Etraf karanlık hava yağmurlu ve sisli bir gece. Saat 11:50 suları yeni yıla son on dakika kala Yaren Hanım sancılar içerisinde birden bağırmaya başladı. Onun bu seslerini duyan Lütfu Bey telaşlanarak soluğu eşinin yanında aldı. Yaren Hanımın hamile olduğu herkes tarafından biliniyor. Fakat o günün bugün olacağı hiç akıllara gelmiyordu. Bu güzel çift 4 yaşındaki ilk çocuklarını komşularına bırakır bırakmaz kendilerini hastaneye giderken arabada buldular. Gidiyorlardı gitmesine ama hava o kadar kötü, trafik o kadar yoğundu ki bir an yetişemeyeceğiz korkusuna kapılmıştı. Lakin korkulan olmamıştı, zamanında hastaneye yetişmişlerdi. Yaren Hanım doktorla konuşurken normal doğum yapmak istemediğini sezaryen istediğini söyleyince Doktor Timur Bey daha fazla zaman kaybetmeden ameliyathaneye aldırdı onu. Lütfu Bey ise Ameliyathaneyi gören odadan ameliyatı izliyordu. Anestezi verildi ameliyata başlandı. Doktor beyin ultrason muayeneleri ve daha önceden söylediklerine göre bu seferki çocukları kız bekleniyordu

ama beklenen olmadı. Ameliyat bitti bitmesine fakat sadece Timur Beyin bildiği bir Şey vardı.

Timur Bey operasyonda yanlış bir hata yapmış ve bu hata sonucu çocuğun beynine saliselik bile olsa oksijen gitmemiŐti. Ve beyine oksijen gitmediği için beyinin bazı kısımları hasar görmüŐtü, Timur Bey bu durumdan aileyi haberdar etmedi. Anlaşılan ocuk büyüyüp durum fark edilene kadar bu durum böyle kalacaktı. Ve işte o an gelmişti ocuk kız değil erkek ıktı. Aile ise bu duruma çok ŐaŐırmıŐlardı.

Yaren Hanım ve eşi her Şeyden habersiz çocuklarını kucaklarına almış, ona isim düşünmeye başlamışlardı bile. En nihayetinde bu hayata bir sıfır yenik baŐlayacak olan evlatlarının ismini bulmuşlardı. Bu güzel yavruağa Alper adını vermişlerdi.

Günler geçti haftalar geçti en sonunda güzel çiftimiz ailenin yeni bireyi olan Alper'le beraber eve gitmişlerdi. Evin büyük oğlu Adil kardeŐini çok sevmiş ona çok aliŐmiŐti.

Alper 1 yaşına bastığında ise aile yavaş yavaş olayın farkında olmaya başlamış, Alper'in neden hala yürümediğini, neden çoğunlukla emeklediğini düşünmeye başlamış hatta düşünme ile yetinmeyip doktorlara bile götürmüş ve Alper'in durumunu öğrenmişlerdi. Bunu öğrenince Yaren Hanım yıkılmış, Lütfü Bey ise şoke olmuş konuşamıyordu. Çocuklarının hastalığı hakkında iyice bilgiye sahip olan aile Alper'i en iyi doktorlara götürüp fizik tedavilere başlamış, hatta yaşadıkları şehirle yetinmeyerek şehir dışında da tedaviye götürmüşlerdi.

Alper 5 yaşına geldiğinde ise durumu günden güne iyiye gidiyordu. Durumu iyiye gidiyordu gitmesine lakin kimsenin hesaba katmadığı bir sorun vardı ortada. Alper yürüyemiyor yürüyemediği içinde evde canı çok sıkılıyordu. Bunu fark eden çift Alper'in canı sıkılmayacağı bir şey almaya karar verdiler. Ve bir gün Alper'i yanlarına alarak ona bir şeyler almaya gitmişlerdi.

Alışveriş merkezinde gezinirken Alper'in bir şeye bakıp ardından da ailesine bunu alabilir miyiz? Deyince çocuklarının baktığı yöne baktılar. Ve Alper'in akülü araba istediğini gördüler. Biraz düşündükten sonra arabayı almaya karar vermişlerdi.

Çünkü ona araba almak demek günlerce hatta belki aylarca, yıllarca onun canının sıkılmasını önlemek demektir.

Ona alınan araba sayesinde artık dışarı çıkabiliyor, arkadaşlarının yanına giderek onlarla takılabiliyordu. Tabi arabadan inemediği için bazı şeylerden mahrum kalıyordu. Ama en azından evde oturup sıkılmıyordu. Alper'in arabasını gören çocuklar da ailesine durumu bildirip onlarda araba alınca bir devrim başlamış oldu

Alper Bey gerçekten çok zor bir çocukluk dönemi geçirmişsiniz ama aileniz sizin hayattan soğuyup, sıkılmamanız için ellerinden gelen her şeyi yapmaya gayret göstermişler

- Ee şey evet ailemin bana sıkılmaman için bir şeyler alalım önerisi ile akülü araba almamız benim çocukluk dönemimde bir dönüm noktası olmuştu. Fakat bu benim için yeterli değildi çünkü arkadaşlarımın oynadığı birçok oyunu ben oynayamıyordum.

Anlıyorum lakin her şey birden mükemmel olamaz değil mi? Yani biraz zaman tanımalısınız kendinize

- Haklısınız fakat insanın o anki duyguları gerçekten çok garip.

Sizi anlayabiliyorum o oyunlara katılmak isteyip de katılamamak onlarla beraber tam anlamıyla eğlenememek...

- Bu konu hakkında devam etmek istemiyorum

Pekala o zaman hikayenize devam edelim

Yaren Hanım:

Yaren Hanım hastaneye gittiğinde çok mutluydu. Çünkü kız çocuğu istiyordu ve bu sefer Timur Beyin söylediğine göre kız çocuk bekleniyordu. Ama bu beklenti fazla sürmedi. Çünkü Alper'in doğmasıyla beraber kız çocuk sevinci çoktan onun kursağında kalmıştı bile.

Lütfü Bey için çok sorun değildi. Çünkü onun, eşi gibi bir kız çocuğu beklentisi yoktu.

Alper doğunca, kucağına aldığında kanı ısınmıştı Yaren Hanımın nedendir bilinmez ama çok sevmişti oğlunu her ne kadar kız çocuk istese de olan olmuş çoktan erkek çocuk sahibi olmuştu.

Hastaneden çıkıp eve dönerken hiç kucağında indirmemişti çocuğunu. Kimse onun bu kadar seveceğini düşünmüyordu. Ama o kadar sevmiş o kadar bağlanmıştı ki çocuğuna neredeyse her gün onla ilgileniyor. İlk çocukları olan Adil'i başıboş bırakıyordu.

Alper 5 yaşına geldiğinde sıkıldığını ilk fark eden annesiydi. Durumu eşine bildirince hemen bir şeyler yapmak için düşünmeye başlamışlardı. En sonunda çocuklarını alıp alışveriş merkezine gitmekte bulmuşlardı çareyi.

Alper'e araba alınması onun neredeyse evde hiç durmamasını sebep olmuştı uyanır uyanmaz arkadaşlarını arayıp dışarı çıkardı. Bu duruma Yaren Hanım bir yandan sevinirken bir yandan üzülmüyordu. Çünkü araba dolayısıyla oğlunu az görüyor, az görünce de üzülmüyordu. Tabi ki bu durumu oğluna fark ettirmemeye çalışıyordu.

Alper değişik bir çocuktur. Herkesi çok sever, lakin durumundan dolayı mıdır? Bilinmez ama arada sırada bazı olaylarda dışlanırdı. Dışlandığında ise duruma el atan her zaman ki gibi annesi olurdu.

Onda annesinin yeri çok büyüktü. Çünkü annesi ona her şeyi öğretmişti. Ama bazı şeyleri öğretmemeliydi. Yalan atmayı, atılan yalanı yakalamayı, sevgiyi, sevgisizliği...

Aklınıza gelecek bütün her şeyi öğretilince annesini sevmemeye, nefret etmeye başladı. Çünkü artık annesinin ne zaman doğru söyleyip ne zaman yalan attığını fark ediyordu.

Anlaşılan anneniz sizi çok sevmiş sizinle neredeyse hep o ilgilenmiş

- Evet, annem bana her zaman çok düşkündür ve hiç benim üzülmemi istemezdi.

Peki, neden annenizi sevmiyorsunuz?

- Aslında seviyorum fakat bazı hal hareketleri, konuşma tarzı, giyiniş tarzı çok sinirimi bozuyor

Eğer sizin içinde uygunsuzsa öğrenmek isterim

- Hal hareketleri çok gariptir annemin normal insan gibi davranmaz, ayrıca dili de patavatsızdır, ben her şeyin en iyisini bilirim kafası lakin hiçbir şeyi tam anlamıyla bilmez giyiniş tarzıysa hiç yaşına göre giyinmez hep genç çocuk gibi giyinir lakin genç olmadığı için çok kötü görünüyor benim gittiğim yerlere gelmek ister... Bu yüzden de onunla arama mesafe koyuyorum hem böylesi daha iyi oluyor

Evde canınızın sıkıldığını fark eden ilk kişi de annenizmiş

Evet, evde çok canım sıkılıyordu ve babamla konuşup bana bir şeyler almak için alışveriş merkezine götürmüşlerdi.

Aslında hayatınızı büyük anlamda değiştiren anneniz bunu göz ardı etmek ne kadar doğru olacaktır bilmiyorum açıkçası

...

Sessizliğinizi anlıyorum böyle derin bir konuşma yapıyoruz ve sizde yoğun duygular içerisindeyiz fakat sonuçta o sizin anneniz ve biraz haksızlık ediyor gibisiniz

- Bilmiyorum tek bildiğim şeyse benden biraz uzak dursun yeter ben onu uzaktan da severim

Alper Bey yanlış anlamayın fakat annenize karşı çok agresif ve düşüncesiz davranıyorsunuz.

... Lütfen daha fazla annem hakkında konuşmak istemiyorum konusu bile beni yoruyor.

Pekâlâ, tekrardan devam edelim...

İki Yıl Sonra Alper:

Her şey iyi hoş yolunda gidiyordu. Alper hep yaptığı gibi hiçbir şeyden habersizce dışarı çıkmış arkadaşlarıyla oynuyordu. Akşam oldu yemek yenilecek tüm çocuklar eve gitmiş, Alper’de evin yolunu tutturmuştu. Eve gittiğinde ise yemekler yendi ve Lütfü Beyin sesiyle sessizlik bozulmuştu.

Lütfü Bey ve Yaren Hanım çocuklarına yarından itibaren Alper’in okula başlayacağını haberini verince o düşüncelere dalmıştı bile. Bir yandan sevinirken bir yandan da üzüldü Alper. Okula gitmek demek yeni arkadaşlar edinmek demektir. Ama bunun yanı sıra evin çevresindeki arkadaşlarıyla da az görüşecekti okul dolayısıyla o bu düşüncelerdeyken babası ve annesi onun düşüncelerini bölerek yarın okula gidip kaydını yaptıracağız deyince işin ciddiye bindiğini anlamıştı yani o, gitmek istemiyorum dese bile artık çok geçti çünkü kimse 7 yaşındaki çocuğu dinlemezdi. Bunu bildiği içinde pek fazla direnmedi.

Ertesi günün sabahında annesinin kaldırmasıyla gün ışığını gördü. Annesine ne var? Diye cevap veremeden hatırlamıştı neler olduğunu. Bu gün okula gidilip kaydı yaptırılacaktı.

Kahvaltı yaptıktan sonra babasının arabayı getirmesiyle arabaya binmeleri bir olmuştu.

Okula vardıklarında Alper başlayacağı okulu beğenmişti, ama hala kararsızdı. Dışarıda fazla oyalanmadan hemen müdürün odasına çıktılar. Müdür çocuğun durumunu görüp, okula kaydını yapmayacağını belirtince Alper sevinmişti sevinirken içinden de bir yandan neden olmadığını düşünmeye başladı.

Sırf yürüyemediğim için mi? Almıyorlar diye aklından söyleniyordu kendi kendine.

Yaren Hanım bu duruma çok bozulmuştu. Sonuçta çocuğunu çok seviyordu ve çocuğunun eğitimi onun için çok önemliydi. Ama ne yapıp ne ettiyse okula aldırılmamıştı. Öle bir şansır ki dönemin en iyi okulu ve aynı zamanda abisinin gittiği okuldu yazılmadığı. Bu sayede bir sene daha evin çevresinde ki arkadaşlarıyla oynamaya devam etmişti.

Ailenizin masadaki konuşmasından anlaşıldığı üzere okula başlamakta çok soğuk yaklaşmamışsınız Alper Bey bu sizin yeni insan ve ortamlara karşı ne kadar açık olduğunuzu gösterir yanılmıyorum öyle değil mi?

- Evet, yeni ortam ve yeni toplumlara karşı hep sıcakkanlı olduğumu saklayacak değilim, kendimi bildim bileli yeni insanlarla tanışmayı yeni ortamlara girmeye çok seven birisiyim

Peki, masadaki konuşmanın ardından sizin bu konu hakkındaki asıl isteğiniz neydi?

- Aslında benden yana okula başlama ile ilgili pek sıkıntı yoktu dediğim gibi ama sadece oturduğumuz yerdeki arkadaşlarımdan ayrılmak istemiyordum

Müdürün sana olan olumsuz hakkındaki düşüncelerin neler?

- Sadece düz mantıkla çalışan klasik müdürlerden bir tanesi ne diyebilirim ki, sırf bir birey bazı fiziksel fonksiyon işlevini tam anlamıyla yerine getiremiyor diye okula almamak sizce de biraz saçma değil mi?

Öyle Tabi ama yine de bu konuda kesin bir şey söylemek zor çünkü müdürün o an ne yaşadığını ne düşündüğünü duygusal olarak nasıl bir gününde olduğunu bilmiyoruz sonuçta bu sebepten dolayı kesin bir şeyle yargılamak hatalı düşünmemize sebep olur

- Öyleyse, müdür o cevabı verirken küçük çocuğun düşüncelerini düşündü mü ki? Biz burada onu hatalı düşünmemize sebep olsun, hiç düşünmedi çocuğun yanında “biz bu çocuğu okula alamayız bunu götürün özel eğitim okuluna verin diye” benim yerimde ya bu lafı kaldıramayacak başka biri olsaydı ne olacaktı? Belki de hayatı daha sevmeye başlamadan nefret edecekti neden dünyaya geldim diye, yanılıyor muyum? Lütfen şimdi sizde kalkıp bana o sıradan müdürü savunmayınız rica edeceğim.

Alper Bey sizi çok iyi anlıyorum fakat burada benimle o bireyi savunuyormuşum gibi polemige girmemiz bizi hiçbir çözüm yoluna götürmeyecektir aksine bu sizinle benim aramı bozmaya doğru gidecektir bu yüzden bu konuşmanın devamını olumlu bulmuyorum eğer sizde isterseniz serüvenimize kaldığımız yerden devam edelim mi?

...

Bir Sene Sonra Alper:

Yaren Hanım dönemin partisiyle çok içli dışlıydı. Oğlunu okula yazdıramadığı için o okula çocuğunu yazdırmak onun için bir gurur meselesine dönmüştü. Partisinden üst seviyede ki kişilere bu tatsız olaydan bahsedince partinin de desteği ile 1 sene gecikmelide olsa yazdırmışlardı Alper'i okula.

Okulun ilk günü, çok heyecanlıydı onun için. Çünkü yeni kişilerle tanışacak ve bir sürü arkadaşı olacaktı. Sınıfa girdiler, babası onu en ön kapı kenarına oturtmuştu. Fakat korkuyordu. Korktuğu için anne ve babasının yanından gitmesini istemiyordu. Gitmemeleri için kimseyi gözetmeksizin ağlıyordu. Ağlarken yanına bir kız gelip oturdu. Ben Pelin neden ağlıyorsun ağlama biz varız bırak annen ve baban işlerine gitsinler dediği gibi Alper kafayı ona doğru çevirdi. Pelin cümlesini bitirir bitirmez de sınıftan uç, dört kişi daha onların arkasında belirerek evet Pelin haklı bırakta gitsinler dedi. Alper etrafında ki bu desteği görünce biraz rahatladı ve ailesinin gitmesine izin verdi.

Ailesinin gitmesi ile beraber herkesle tek tek tanışmaya başlamış, hatta Pelin, Arda ve Ege ile baya yakınlaşmıştı.

İlk ders zili çalar çalmaz öğretmen gelmiş, merhaba çocuklar ben Serdar 5 yıllık eğitim, öğretim hayatınızda sizinle birlikte olacağım dediği an Pelin ve Alper birbirine bakiştılar.

Çünkü hoca gelmeden önce muhabbet ederken sözü geçen öğretmendi. Okulda herkes tarafından bilenen nam salmış, karizmatik ama aynı zamanda çok disiplinli bir hoca. Derste ses çıkmasına izin vermez. En küçük sesteye bile bağırır, konuşurmaz. Kısaca öğrenciler için acımasız hocalardan bir tanesi diyebiliriz.

Serdar Hoca Pelin ve Alper'in birbirine baktığını görünce Pelin ve Alper ilk kurbanı oldu. Her zaman ki gibi bağrındı. Ben size nasıl biri olduğumu söylemedim mi?

Susun! Yoksa ilk dersten kötü oluruz sizinle. Benim dersimde konuşamazsınız, konuşmayı bırak ben izin vermeden birbirinize dahi bakamazsınız. Deyince Alper ve Pelin çok korkmuşlardı hemen hocaya doğru dönüp ders sonuna kadar hocayı dinlemeye karar verdiler.

Hocanın disiplini nedeniyle ders o kadar sıkıcı geçiyordu ki tüm öğrenciler neredeyse isyan edecekti. Böyle zalim öğretmen nasıl ilkokula yeni başlayan çocuklara verilir ki?

Bu tarz öğretmenlerin genellikle ilkokul üç ve üçten sonraki sınıflara verilmesi gerekiyordu lakin öyle olmamıştı. Alper'in şansı yüzüne gülmemişti.

İlk ders neredeyse bitiyordu. Son bir dakika kala serdar öğretmen giderayak ödev verince herkesin moral iyice düşmüş, okulun ilk günlerinden öğrenciler nefret etmeye başlamışlardı okuldan.

Zil çaldığı gibi herkes soluğu dışarıda bulmuştu. O ise arkadaşlarının yanına gitmek istiyor, ama yürüyemediği için sınıfta oturuyordu. Ve bu durumun iyice sıkıcı olmaya başladığını düşündü. Birkaç dakika düşündükten sonra maalesef bir çözüm bulamamıştı.

Alper Bey okulun ilk günü tanıştığın arkadaşların hakkında bir şey söylemek istemez misin?

- Ahh tabi ki Pelin, Ege ve Arda benim ağladığımı görünce hemen yanıma gelmişlerdi ve ailemden ayrılmak istemediğimi, yalnız olmaktan korktuğumu anlayınca sağ olsunlar hemen yanımda olup bana güven verdiler. Onların yanımda olduğunu görünce diğer arkadaşlarımda geldi bana ailemin gitmesinde bir sorun olmadığını kendilerinin benim yanımda olduklarını söylemişlerdi, bende o desteğin ardından ailemin gitmesine göz yummuştum.

Ne kadar güzel arkadaşların sana destek olmak istemiş

- Ya, Evet ortamlara ilk girdiğinde öyle oluyor hepsi iyi her zaman yanımda olduklarını söylüyorlar sonra birbirimize alışınca neredeyse kimse gelip muhabbet bile etmiyor, gerçi Arda, Ege ve Pelin hep yanımda oldular

Bence biraz bencil düşünüyorsun çekinmiş olabilirler veya canının sıkıldığını fark etmemiş olabilirler, onları beklemektense kendin onlarla konuşmayı denesen bir kerede?

Zannetmiyorum...

Bence hayatının devam eden yeni ilişkilerinde bunu bir gözlemlerle belki farklı sonuç elde edersin

...

Pekâlâ, ilk öğretmenin Serdar Hoca hakkında neler düşünüyorsun?

He Evet Serdar hoca çok disiplinli aynı zamanda işinde de en iyi hocalardan bir tanesi olan öğretmenlerimden diye bilirim fakat ilkokul öğrencileri için sence de biraz ağır değil mi?

Yani öğretmeni tam tanımıyorum sadece senin anlattıkların kadar biliyorum ama bence disiplinin küçük yaşta verilmesi sizler için daha iyi olacaktır diye düşünüyorum sonuçta bilirsin atalarımız şey der; “ağaç yaş iken eğilir” diye boşuna dememişler

Belki de haklısındır...

İkinci ders zili çalmasına iki dakika kala öğretmen sınıfa erken gelmişti. Bu sefer başka bir öğretmendi gelen. Anlaşılan Serdar hocanın bugün sadece bir dersi vardı. Yeni gelen hoca Sude hanımdı. Sude hanım Alper’i sınıfta tek başına görünce garipsedi. Çünkü teneffüs zili çalmasına daha iki dakika vardı ve bu neden sınıfta oturuyor acaba diye kendi kendine düşünürken bir anda sınıfa girmeden önce okul müdürünün “hocam birazdan gireceğiniz sınıfta yürüyemeyen bir çocuğumuz var haberiniz olsun” diye belirttiği söz aklına gelmişti. Biraz daha geç hatırlasa çocuğa yanlış bir şey söyleyerek kalbini kırabilirdi. Ama zannedilen olmadı.

Öğretmen çocuğu görünce iyice garipsedi çünkü çocuk başını sağa sola sallıyordu.

Merhaba dediği anda sallanmayı bıraktı Alper. Çünkü ya yalnız kaldığında sallanıyordu ya da canı sıkıldığında.

Merhaba öğretmenim diyerek karşılık verdi. Öğretmeni neden sallanıyorsun dediğinde durumu açıkladı. O da anlamıştı artık neden sallandığını, hafif tebessüm ederek sallanma, çok kötü bir huy o diyerek muhabbeti sonlandırdı. Zaten sonlandırmasıyla beraber zil çalmıştı. Arkadaşları tekrar sınıfa geldiğinde bir nebze olsun mutluymuştu. Gerçi çok fazla kişiyle arkadaş değildi, ama vardı yine de iki üç arkadaşı.

Alper'in durumumdan dolayı çok fazla arkadaş toplumu olmamıştı. Çünkü adam akıllı muhabbet edebilecek bir konu bilmiyordu ve bu durum çok sıkıcı olmaya başlıyordu.

çok saçma hayallerim vardı büyüyünce ambulans şoförü olmak istiyordum. Ahahah ne saçmalık ama. Hatta kurduğum mantığı bile hatırlıyorum. Eğer ambulans şoförü olursam üzerindeki sirenler sayesinde istediğim kadar hız yapabilecektim ah aha ne mantık ama...

Sınıf hocamız Serdar Hocaydı hiç unutmam daha önceden de söylediğim gibi çok disiplinli birisiydi derste asla konuşulmasına izin vermezdi. Ve bir gün Egeyle otururken Serdar hoca Ege denizini anlatıyordu. Bende dönüp Egeye dedim ki Ege bak seni anlatıyor çocukluk işte sonra Egeyle biz kahkahayı bir basmıştık.

Bir de beni tanıyan bilir gülesim gelince duramıyorum. Serdar Hoca bir gördü bir kızdı, Egeyi hemen dışarı çıkarttı ben bir üzüldüm, bir ezildim tabi sınıfın içinde. İhale Egeye patladı onama yansam yoksa Serdar Hoca sınıfta azarladı onama yansam bilemedim. O günden beri öyle saçma şeyler yapmamaya çalışıyorum ama arada oluyor. Gün geçtikçe yeni arkadaşlar ediniyorum Ege Eren Merve Ece Pelin Arda...

Baya baya arkadaşlarla tanışmıştım tabi hepsiyle konuşamıyordum ama tanışmıştık işte derken zaman geçti.

Serdar Hocanın tayini çıkmıştı başka okula gitmişti ve bize artık serhat hoca giriyordu. Ben de Erenle oturmaya başladım. Eren böyle hiperaktif birisiydi.

Değişik şeyler yapmayı seven, hiç unutmam böyle kırtasiyede küçük devreli şekilde ampul satılırdı. Pili kablolarla değdirince ampul yanardı. Biz canımız sıkılınca montu üstümüze çeker o ampulü yakardık ve sohbet ederdik kısık sesle. Tabi Serdar Hoca olsa bunları yapamazdık ama serhat Hoca bir başkaydı öyle ödevde vermezdi dersi derste anlarsınız diyerek derste anlatır, yaptırırdı ne yaptıracaksa.

Artık akülü arabama yaşım büyüdüğü için binemiyordum. Bildiğiniz eve hapis olmuş gibiydim bende o günden beri bilgisayardayım ve kendi kendime şunu diyorum artık bırak dünya onlara kalsın biz bilgisayarda daha iyiyiz. Ah ne söz ama.

Günler geçti aylar geçti. Ve ilkokulu nihayet bitirmiştım şimdi ise ortaokul dönemim başlayacaktı.

İlkokul dönemin baya ilginç geçmiş doğruyu söylemek gerekirse hikâyen sürükleyici Alper, böylesine ilginç bir hayat yaşadığın için sevinmelisin

- Teşekkür ederim bilmiyorum belki de ben o hikâyeye sahip olduğum için bana o kadar da çekici gelmiyor açıkçası

Güven bana gerçekten güzel bir hikâyeye var ve izninle hikâyeye devam etmek ve bu ilginç hikâyeyi çok bölmek istemiyorum

...

Ortaokul Dönemi:

Evet, artık ilkokul bitmiş ortaokula başlamıştım. Yeni arkadaşlar tanıyacak yeni dostlar edinecek ve yeni hocalar görecektim. Yavaş yavaş tanışmaya başladım. Ama maalesef burada kendime uygun, kafa dengi çok fazla kişi bulamadım. Bir tek kafa dengim olarak Barış diye biriyle tanışmıştım o da benim kafadandı baya iyi anlaşıyorduk eve gidince hemen Skype 'dan birbirimizi arar oyun oynardık. Ben sınavlara çok çalışın bir tip değildim. Hiçbir zamanda olamayacağımı düşünüyorum yapım gereği kendimi eğlendirmek istiyor, kitaplarla boğmak istemiyorum. Biliyorum bu benim için çok yanlış bir şey ama yapamıyordum. Ve şuan bile yapamıyorum. Barışla takılıyorduk takılmasına ama ben gene teneffüslerde yalnız kaldığım için pek mutlu olamıyordum. Ama mutsuzda değildim.

Birinci dönem bitip İkinci dönem başladığında bizim sınıfa yeni biri geldi. Selimdi bu gelen selimle barış iyi anlaşmaya başladılar. Dost oldular, sonra selim benle de konuştu filan biz üç kişi bir dost olmuştuk. Ama öyle sadece dost değil biliyorum ki bunlar harbi dostlardandı. İkisini de çok seviyorum. İyi ki karşıma çıkmışlar iyi ki tanışmışım onlarla. Her zamanki gibi sınıfta birçok kişiyle tanışmıştım ama muhabbet edemiyordum. Beyhan Hocamız vardı, sınıf öğretmeni idi o oturma planı yaptırmıştı. Oturma planında biz barışla çok konuşuyoruz diye ayırmıştı bizi ama barış onun dersi haricinde benimle oturuyordu. Biz aslında hocalar bizi ayırıyor diyerek kızsak da bir yerde hocalar bize kötülük değil iyilik yapıyordu çünkü dostları derslerde ayırmak kötülük gibi gözükse de iyilikti. Eğer ayırmasalar derste biz barışla sohbet edecektik. Beyhan hoca bunu bildiği için tüm öğrencilerin yerini değiştirtirdi. Çok konuşanları sessiz kişilerle oturturdu. Ama doğruyu söylemek gerekirse pek işe yaradığı söylenemez. Çünkü hepimizin bildiği üzere yakın dostlar birbirinden ayrılmaz. Siz ayırdım zannedersiniz ama aslında ayrılmamışlardır. Sadece sizi kandırırlar. Bizde barışla öyle yapmıştık...

Barişla hala görüşüyor musunuz? Alper Bey

- Tabi ki

Peki, rica etsem bana arkadaşınızdan biraz bahseder misiniz?

Bariş öyle kendi halinde orta boylu genellikle bilgisayar oyunları ve spor aktivitelerini seven hafif koyu tenli sinirlenince çok sinirlenen küçük şeylerle yüzü gülebilen biri üstelik birazda çekingen

Pekala, diğer arkadaşınız hakkında biraz bahseder misiniz?

Selim ee evet hayata karşı daima pozitif insanlarla konuşmayı, sosyalleşmeyi ve oyunlar oynamayı grafik tasarımla uğraşmayı seven birisi.

Arkadaşlarından bahsettiğimize göre serüvene devam edelim o halde?

...

Altıncı sınıfta iş sahibi oldum diyebilirim tabi iş dersiniz. İnternet üzerinde bir sanal sunucu kiralayıp oyun sunucusu kurmuştum. İlk başlarda biz bizedydik barış ben sonra sunucu gitgide büyümüştü.

Günlük yüz ile yirmi civarı online(çevrimiçi) oyuncum olmuştu. Evet, en sonunda bir şey başarmıştım. Kazandığım bütçe aylık yüz yirmi liraydı hiç unutmam.

Tabi otuz lirası sunucu kirasına gidiyordu. Benim cebime de doksan lira kalıyordu. Ve bu öğrenci için mühim bir para doksan lira. Tabi artan parayı çok boş şeylere harcamıştım ama olsun sonuçta küçük yaşta bunları başarabilmişim. Sunucu büyüdükten sonra selim geldi. Bu sunucumu sekizinci sınıfın sonuna kadar yürüttüm. Ondan sonra maalesef bir şeyler ters gitti ve sunucum bazı bilgili yetkili kişileri kaybedince sunucuya yenilikler gelmedi. Bu sebepten dolayı oyuncular sıkıldı ve birer birer sunucuyu terk ettiler. Sanırım bitmişti sanırım başladığım yere geri dönmüştüm. En sonunda sunucuyu tekrar yükseltemeyince bende bıraktım yeter dedim. Sunucu işini bırakınca o oyunu da bıraktım. Sonraları dokuzuncu sınıfın sonlarına doğru tekrar açmayı denedim ama sunucuyu tutturamadım.

- Küçük yaşta böyle işlerle uğraşıp başarmanıza hayran kaldım açıkçası.

Teşekkür ederim

- Ama keşke pes etmeyip tekrar yükselmeyi deneseydin...

Evet, ama çok yorucu olmuştu benim için çünkü işin teknik kısmıyla ilgilenen arkadaşımınla anlaşmazlıklar yaşadık ve o gitmeyi tercih etti.

- Anlıyorum Kötü olmuş senin için biraz, neyse hikâyemize devam edelim

Ondan sonrada bir daha uğraşmadım. Sınıfta bir kız vardı çok güzel bir kız adı Sinemdi ve ben ona âşık olmuştum...

Ah hadi ama o kız bana bakmazdı bunu ikimizde biliyorduk ama gönlüme söz geçirememiştim ben kıza yazın Facebook üzerinden açıldım

- açıldın da ne oldu kendini salak durumuna düşürdün.

- Ah hadi ama öyle olmadığını ikimizde biliyoruz salak durumuna düşmedim sadece ben hislerimi belli ettim tecrübesi de bana kâr kaldı bunu sende biliyorsun.

*-*Engelli birini sevmeyeceğini ikimizde biliyorduk yalan mı? Hem tipinde iyi değildi yedinci sınıfta.

- Şu engelli lafını aramızdan kaldırır mısın? İnsanlar neden böyle birilerin durumunu yüzüne vurmayı çok seviyor.

* _ * ... Tamam, tamam sustum

- Hem üstelik her Şey birinin durumu değil gönöl bu ota da konar boka da.

* _ * Hıhı aynen her Şey durum değil çık oğlum artık Şu saçma dünyandan dünyada ki insanların böyle olmadığını biliyorsun peki neden kendini zorla hayal âlemine sokuyorsun.

- Ah boş versene seninle bile iki dakika oturup konuşamıyoruz. Ama bir Şey itiraf edeyim hayal âlemi konusunda sanırım haklısın biraz fazla hayalciyim.

Sinem konusu da öyle ben açıldım ve sonra...

_ reddedildi.

- Dostum seninle kaç kere konuşmamız gerek ben konuşuyorum sen değil! Üstelik lafımı bölme.

- Nerde kalmıştık hah evet maalesef reddedildim sonrada oturup üç ay çocuk gibi ağlamıştım...

_ o zamanlar zaten çocuktun öyle ağlaman normal hem maalesef hala ağladığın zamanları hatırlıyorum.

- Gereksiz yere ağlıyordun onun senin olmayacağını bile bile...

...

- Anlaşılan Alper devam etmeyecek ben anlatmaya devam edeyim;

Gene günler geçti sınavlar bitti son sene geldi teog kapıda Alper her zaman yaptığı gibi neredeyse hiç ders çalışmadı.

Teog'a girdi. En sonunda Yıldırım Beyazıt Anadolu Lisesini kazanmıştı.

- Sanırım durumuna çok kafa yoruyorsun sonuçta dünyaya böyle gelmeyi sen seçmedin değil mi? İnsanlar senin durumun yüzünden seninle arkadaş olmuyor veya seninle çıkmıyor diye bir şey yok. Sadece sen özgüvensizsin bu konuda ve inan bana bunu birlikte aşacağız unutma kimse seni durumunla yargılamıyor... ve hayatını ne olursa olsun doya sıya yaşamaya devam et.

Lise Dönemi Yükseliş, Çöküş:

Yazın sonlarına doğru yeni başlayacağım liseye gidip biraz göz attık burası bana bir garip gelmişti. Ama kötü değildi. Yani herkes burası hakkında kötü düşünüyor, beni de korkutuyorlardı. Ama güzeldi burası nihayet yaz bitmişti. Ve okul açılmıştı. Her zamanki gibi heyecanlıydım tabi yeni kişiler yeni öğretmenler yeni arkadaşlar. Burada Berkan ile oturuyordum. Sıra arkadaşım Berkan çok sessiz birisiydi. Alper'e Göre garip biriydi. Ama sorun yoktu anlaşmaya başlamıştılar bile yad...-

- ya da Alper öyle zannetmişti. Alper'in önünde Fatihle Muhammet oturuyordu. Alper Berkan ile tam olmasa da anlaşmaya başlamıştı. Aslında bakarsak pek bir ortak noktaları yoktu yani Alper oyunları seven birisiydi oyunlardan sohbet etmeyi severdi ama ne Muhammet nede Fatih oyun oynuyorlardı Berkan da öyle oyun oynamazdı. Sanırım Alper çalışanların içine düşmüştü.

Ne zaman nezaket kuralını öğreneceksin acaba? Ben her konuyu anlatırken arkamda bitmek zorunda mısın?

Neyse evet sanırım çalışkanların içine düşmüştüm bu sınıfta benim oynadığım oyunları oynayan hiç kimse yoktu. Dokuzuncu sınıf Benim için kâbus gibiydi.

- Bir keresinde Muhammet Alper'i öyle bir sinirlendirmişti ki Alper ana avrat kaydı çocuğa bunu nasıl yapabildiği hala düşünmüyör değilim...

Evet, maalesef öyle bir durum yaşanmıştı ama sonradan tatlıya bağlandı. Yani çok ballandırmanın bir manası yok değil mi?

- tatlıya mı bağlandı? Aha hah güldürdü. Hatırlatırım seninle üç ay konuşmamışlardı yalnız. Ama yine de sen bilirsin yani olayın tatlıya bağlandığını pek söyleyemeyiz. Hatırlamıyor musun? Zar zor barışabildin Fatih de konuşmuyordu senle teneffüste Fatih diyordun yüzüne bakmıyordu Muhammet diyordun oda orali olmuyordu. Ve sen şimdi kalkıp ah hadi ama olay sonradan tatlıya bağlandı. Fazla ballandırmanın manası yok mu diyorsun. Ah tanrım sen çıldırmışsın dostum tamam mı? Seninle burada daha fazla durup konuşamayacağım.

Ah dostum sende başlama ben sadece detaya inmek istemedim bunu biliyorsun.

- ... (ses yok)

Dostum orada mısın? Ah hadi ama gerçekten mi? Bak özür dilerim tamam mı? Ben sadece...

- sen sadece ne? Neden detaylara inmekten korkuyorsun?

-... (gene ses yok)

- Ah tabi ya ben senin iç sesinim bu durumda senin detaylara neden inmek istemediğini de biliyorum çünkü detaylara inilince senin her kusurun ortaya çıkıyor öyle değil mi? Ve sende kusurlarını ört pas etmek ortaya çıkarmak istemiyorsun bu durumda detaylardan olabildiğince sıklıklarla kaçuyorsun. Bir dakika fotoğraf çekilirken sen bu yüzden alt tarafın fazla çıkmasını istemiyorsun. Çünkü orda senin bir kusurun var yani bacakların dik değil kırık gözüktüğü için ve birazda senin estetik kaygın olduğunu da üzerine koyarsak tabi ya. Şimdi taşlar yerine oturdu. Bak dostum bence sen kendinle barışmalısın... He bu arada başta durumunla ilgili laf ettiğim içinde kusuruma bakma yani ağır konuşmak istememiştim anlarsın ya hani.

- Bravo tebrikler kırk yılın sırrını çözdünüz bay iç ses. Bunu ifşa ederek ne geçti eline peki? Tamam, tahminler güzel doğruluk payı da belki olabilir ama neden yani ne geçti eline?

- Bak dostum elime bir şeyin geçtiği falan yok tamam mı? Ama sen kendi kusurlarını ört pas ederken başkalarının da kusurlarını arıyorsun yalan mı? İşte bu yanlış bunu yapamazsın yapmamalısın anlıyorsun değil mi? Hem ayrım dökülmesin hem...-

- Hey hey sakin ol tamam haklısın başkalarının kusurunu aradığım hakkında ama bak karşıdaki kişiler her zaman dost, arkadaş canlısı olmayabiliyor. Yani demek istediğim maalesef her zaman tetikte olacaksın ki ilk kurşunu ateşleyen kişi sen olasın. Aksi takdirde kurşunu o değil sen yersin

- Peki, neden o zaman kusurlarını ört pas etmeye çalışıyorsun? Yani hem milletin kusurunu arıyorsun hem de kendi kusurlarını olabildiğince saklıyorsun üstelik zamanı gelince o kusurların karşına çıkacağını bile bile bu bu tam bir aptallık...

- Aslında bakarsan pekte aptallık sayılmaz. Çünkü kusurumu ört pas etmek bana zaman kazandırıyor diyebilirim yani hani demiştim ya her zaman tetikte olmalısın aksi takdirde ilk kurşunu yiyen kişi sen olursun diye. İşte bu sebepten dolayı, yani kusurumu saklamak bana zaman kazandırıyor. Bende o sırada karşıdaki kişinin kusurunu buluyorum ve ta ta. Bam ilk kurşunu atan ben, tabi böyle söyleyince milletin kusurlarını bulup kullanıyormuşum gibi oldu ama kusuru bulup kullanmıyorum sadece ilişkimin geleceğini garantiye alıyorum.

- ah ne senaryo ama aslında bakarsan uyguladığın taktik güzel ama biraz...

- biliyorum biliyorum biraz vahşice he?

- ee yani sence de öyle değil mi?

- Ah hadi ama hayatın kendisi vahşi değil mi zaten hayata bakar mısın? Zenginler bir tarafını yan çevirip yatarken oysaki yoksullar? Onları düşünen neden zengin yok çünkü zengin kendine Müslüman. Biliyorum biraz vahşice yaptıkları şey aslında bakarsan benim yaptığım da zenginlerin yaptığından farklı değil ha? Onlar kendilerine Müslüman benim uyguladığım taktikte ona benzer bende kendime Müslümanım.

- Ahh ne bencillik ama...

- Bencillik değil de taktik desek? Çünkü biliyorsun ben bugüne kadar kimseye karşı bencillik yapmadım

- Nasıl istersen ahh ne taktik ama...

...(ses yok)

- Her neyse dostum devam etmeyecek misin?

- Ah evet nerde kalmıştık evet üç ay konuşmamışlardı. Ve o üç ay bana nasıl zehir gibi geldi biliyor musun?

- Doğrudur ama peki Berkan? Yani onla konuşmuyor muydunuz?

- Ya yok o çok garip bir çocuk yani konuşuyorduk da Fatih ile Muhammet gibi değil yani ben anlatıyordum o da dinliyordu. Arada bir şey anlatır veya söylerdi o kadar.

- Ve tabi bu üç ayda sana bu sebepten hem zehir gibi geldi hem de geçmek bilmedi anlıyorum. Yani konuşacak birinin olmaması kötü bir şey zaten senin en çok korktuğun şeylerden birisi de bu değil miydi? Zaten

...(ses gene gelmez)

- Hep sen mi anlatacaksın birazda ben devam edeyim. Sonra bir yolunu bulup en sonunda düşürmüştün frekansı ve ikisinden de özür diledin onlarda affetti. Sonrada sınavlar derken dokuzuncu sınıf bitti zaten?

- Aslında anlatmayı unuttuğun bir şey var Gülümay hocanın yaptığını ne çabuk unuttun

- Ah o öğretmen ulan insan dil anlatımdan kırk dokuz elli de bırakılır mı? İnsafsız kadın ya.

-Aynen ama Allahtan onuncu sınıfta tekrar sorumluluk sınavına girip vermiştim ve kurtulmuştum

- Aynen dokuzuncu sınıf öyle bitmişti pek bir kafa dengi insan bulamasak da. Ama Fatih vardı Allahtan

-Dokuzuncu sınıf biterken seçmeli ders seçtirmişlerdi. Ve bizde beden dersini seçmiştik.

- Ama idare sağ olsun beden dersi seştiğimiz halde seni Kuranı Kerim ve Arapça Fatihini de başka bir derse atmışlardı yanlış hatırlamıyorsam Osmanlı tarihi gibi bir şeydi her halde (sallıyor olabilirim emin değilim)

- Aynen bende Fatihinkini hatırlamıyorum ama seşimlerimizden farklı atmışlardı.

Fatih:

Fatih herkese karşı çok samimi tartişmalarda dediği dedik dobra ve aynı zamanda Alper'in en değer verdiği kişilerden olacaktı. Alper ilk dersten kaçışını fatih ve mazharla beraber yapacak hatta onunla yetinmeyip Alper'in ortaokulda hayalini kurduğu her şeyi gerçekleştirmesinde bđyđk katkı sağlayacak kişiydi kendisi. Hatta fatih sırf Alper için sınıfını değiştirecek kişiydi.

Onuncu sınıfa başlamıştık. Tanıdığım bir Kübra vardı başka yoktu. Her halde varsa bile hatırlamıyorum yalan olmasın. Herkesle her zaman yaptığım gibi tanışmaya başladım. Burada da bir Fatih daha vardı. Uzun boylu birisi ve onun tayfası arzu, Hatice, Nurşah Mücahit, İsmail, Mehmet Said, Mehmet Meral daha saymadıklarım mutlaka vardır. Kusura bakmasınlar aklıma gelenleri yazıyorum.

Ben her zamanki gibi geçen seneki yerime oturdum ve yakınımında oturanlarla tanışmaya başladım. Rabia evet canım kardeşimle onuncu sınıfta tanıştık. Mazhar'la da onuncu sınıfta tanışmıştık ve inanmayacaksınız ama oda benim oynadığım bazı oyunları oynuyordu, sonunda ortak noktam olan birini bulmuştum. Bir yıllık sohbet edememenin zarafeti buydu. Mazhar'la tanışmamız ise Kübra sayesindeydi. Mazhar arkama oturmuştu. Tekti ve Kübra gelip dedi ki selam tanışabilir miyiz? Kübra ile ben zaten tanışıyordum. Dokuzuncu sınıftan. Onu Mazhar'a söylediği barizdi. Mazhar'la tanıştıktan sonra Mazhar'a dedi ki Mazhar sen Alper'in yanına geçsen biz arkadaşla buraya geçsek? Bu benim için iyiydi çünkü sohbet edebileceğim biri. Neyse Mazhar gelip oturdu yanıma biz tanıştık. Dediğim gibi ikimizinde bir ortak noktası

vardı oyunlar Mazhar'da benim gibi oyunları seven birisiydi. Benim oynadığım oyunlardan sadece bir tanesini olan league of legends oynuyordu. Biz ondan başladık sohbele git gide güçlendi arkadaşlık bağımız ya da ben öyle hissettim. Önümüzde Rabia oturuyordu onla başlarda gıybet yaptığımız için oradan tanışmıştık sanırım ilk haftalardı. Dört kişi ne gıybet Melike ben Rabia ve Faruk'tu galiba. İsim yanlış olabilir emin değilim. Fatih başka sınıftaydı. Bende Fatih bu sınıf aldırılmam gerekiyordu çünkü Fatih bana çok yardımcı vardı. Hala bile öyle nasıl öderim hakkını bilmiyorum. Neyse biz bir gün bedenden çıktık sınıfa gittik bir baktım Fatih çantasıyla bizim sınıfta. Aldırmıştı kendini bizim sınıfa. Rabia'nın yanına oturdu oda her şey tamamdı. Bir dörtlü aile gibi. Hem Fatihle Mazhar'da çok iyi anlaşmışlardı. Buda benim hoşuma gitmişti. Çünkü eğer anlaşmasaydılar ortada kalacaktım ama korktuğum olmadı.

Rabia'ya ile de anlaşmıştı Fatih. Biz üç kişi takılırdık sinemaya filan giderdik. En çok mutlu olduğum seneydi sanırım onuncu sınıf. Çünkü adam gibi kardeşim diyerek arkanızı yaslanabileceğiniz üç kişi vardı. Bana sorarsanız Dostlar tanrının bize hiçbir zaman göndermediği kardeşlerdir...

- Bu güzel anlatışını bölmek istemem ama çok duygusal düşünmüyor musun?

- Ya olum bir susmadın çat pat girip durma anlatacağım şeyden sapıp başka konulara gidiyoruz sonra

_ ...

Neyse nerde kalmıştık evet dediğim gibi. Dostlar tanrının bize hiçbir zaman göndermediği kardeşlerdir. En azından ben öyle düşünüyorum. Siz farklı düşünüyor olabilirsiniz benim düşüncem ise böyle.

- Bir gün Alper onları oturdukları siteye davet etmişti daha önceden de etmişti ama bu sefer sadece yemeğe değı-

-Aslında bakarsan yanlış hatırlıyorsun ben davet etmemiştim. Mazhar aramıştı aga müsait misin? Size gelebilir miyim? Moralim biraz bozukta.

- Ah evet pardon özür dilerim öyle olmuştu. Sonra sende Fatihi arayıp durumu bildirdin ve onu da çağırdık.

- Aynen sonrada bizim burada biraz oturduk.

- Ondan sonrada gezmiştiniz.

- Evet, im sahaya filan gidip koşturmuştuk Fatih beni koşturabiliyordu. Mazharı kovalıyorduk

- Ah aha aynen ne günlerdi değil mi ama.

- Ya Fatihin biz Mazharla bahçede konuşurken ki Mazharı çektiği ifşalık fotoğraf?

- ahahaaha hadi ama senin de ifşalık fotoğrafın var o albümün arasında.

-... (ses yok)

- hatta Fatihinde ifşalık fotoğrafı vardı.

- Hatta o koşturmalarının videosu hala var biliyor musun?

- Mazharla Fatihin koşturması mı?

- Evet, hani ben yorulmuştum oturduk onlar koşturmaya devam etmişti.

- Aaa evet hatırladım.

- Fatih fotoğrafları ve videoyu silse de bende hala var.

- tüm albüm duruyor mu? Geçen senenin

- Ah dostum beni tanıımıyormuş gibi konuşuyorsun unuttun mu? Sen bensin bende sen.

- Senle de iki muhabbet yapamıyoruz. Ha hep muhalefet hep muhalefet. Ne olurdu şurada sohbeti bölmeyip sohbet etmeye devam etsen?

-... (ses yok)

- Neyse ee devam etsene sonra?

- o gün çok eğlenmiştik hatta annem yemeğe de kalsınlar deyince biz o gün baya koşturmuştuk.

- Ne günlerdi ama

-... Mazhar moralim bozuk demişti ama pek bir morali bozuk değildi ya da gelince bizle beraber onunda neşesi yerine geldi.

- Dost dediğin kişilerde böyle olması gerekmiyor mu? Sadece iyi günde değil kötü günde de hep yanında olana demez miyiz? Dost diye

-... Biliyor musun o gün çok mutlu olmuştum çünkü dostum dediğim kişilerin ben çağırarak değil de çağırmadan çat kapı sürpriz gibi gelmeleri beni acayip mutlu ediyor. Bir de ben plan yapmaktansa planlara davet edilmeyi de çok severim bilirsin

- Ama genelde sen plan yapıyorsun

- Yapan biri yok ne yapabilirim birsi yapmak zorundaki buluşalım.

- Orası da doğru neyse gene sapıyoruz konudan devam et istersen sonra bana fırça atıyorsun.

- Ah bu sefer işe yaradın bak işte böyle ol canımı ye diyorum sana ne öle çat pat lafa girip konuyu saptırıyorsun

- ...

- Neyse evet o gün çok mutlu olmuştuk. Sanırım en mutlu yılım onuncu sınıftı çünkü gerçekten çok sevdiğim iki kişi vardı. Rabia genelde sinemalara filan gelmezdi ya da bilmiyorum biz de çağırılmamış olabiliriz.

- Hayır, yanılıyorsun çağırduğumuz zamanları hatırlıyorum

- Birde Büke vardı. Rabia'nın arkadaşı hatta en sevdiği arkadaşlarından biri tıpkı bizim Fatih ve Mazharla kurduğumuz gibi bir bağları vardı. Onlarında Bükeyle Rabia sayesinde tanıştık bizimle aynı sınıfta olmasa bile arada ögle arasında hep oturduğumuz yere gelirlerdi Rabia ile hep beraber muhabbet ederdik. Falan güzeldi o günler. Mutlu olduğum için midir orası bilinmez ama onuncu sınıf çok çabuk geçti. Hiç bu kadar hızlı bir şekilde bir senenin geçtiğini görmemiştim hatta bazı zamanlar ortaokulda filan ulan bitse de gitsek artık tatil falan yapsak triplerine giriyordum. Neyse dediğim gibi onuncu sınıfta bitti. Artık yaz tatiline girmiştik. Ben tabi o sıralar bilgisayar arıyorum artık zamanı gelmişti benim

külüstürü değiştirmenin tırım tırım bilgisayar bakıyordum.

- Evet, hatta sen bilgisayar bakarken olaylar yařanmıřtı Fatihle Mazhar sana sűrpriz yapmak için haber vermeden size gelmiřti ve haliyle sen yoktun evde de kimse yoktu. O yűzden onlarda hazır çıkmıřken bari bořuna çıkmıř olmayalım diye sinemaya gitmiřlerdi.

- Evet, hem de kimseye biz sinemaya gidiyoruz diye haber vermeden.

- Nasıl versinler ikisinin de yanında telefon yok. Sonra Mazhar'ın annesi seni aramıştı. Alper Mazhar orada mı diye. Senin de olaydan haberin yok tabi.

- Aynen le benimden durumdan haberim yok annesine bizde değiller neden ne oldu ki demiştim. Meğerse Alperlere gidiyoruz diye çıkmışlar

- Sonra seni bulamayıp sinemaya gitmişlerdi.

- iki ailede onları aramıřtı sonra ne aksiyonlu gűn ama

- Ondan sonra bir ara buluşalım sinemaya gidelim demiştiniz okul kapanmadan önce son hafta. Tam planı yaptınız derken Mazhar'ın yan çizmesiyle karşı karşıya geldiniz. Birde o yetmezmiş gibi Fatih'in telefon aramalarını açmamış, Fatih'i ıldırtmıştı. Fatih de neden

aramalarımı açmıyorsun diye silmişti Mazharı hayatından.

- Ben şaşırmıştım çünkü biz birbirimize kardeşim diyorduk bu kelimenin anlamını biliyorsunuz değil mi? öle normal kelimeler gibi değil bu. En azından ben öle düşünüyorum.

- Bir daha dost gibi olmadılar.

- Evet, ama Fatih biraz abartmış olsa bile haksız değildi. Çocuk kaç kere aramış Mazhar açmamış, geri dönüş bile yapmamıştı arama mesaj vb.

- Orası da çok garip insan bir dönüş yapar. Adeta Fatihin onla küsmesini istemiş gibi.

- Fatih de bir daha barışmadı. Ve barışmayacak gibi gözükyor.

Kurulan Dostluğun temeli sarsılmaya başlamıştı. Çünkü sonuçta bu küsme olayı beni de etkileyecekti. Etkiledi de Fatihle Mazhar'ın dostlukları tamamen yıkılmış, bitmişti.

- Araya giriyorum farkındayım ama Mazharla Fatihin küsmeden önce sabah seni beraber bekledikleri günleri hatırlıyor musun?

- Hatırlamaz olur muyum beni beklerlerdi. Beraber giderdik sınıfa beni beklerken sohbet filan ederlerdi. Ne mutlu olurdu beni bekliyorlar diye.

En korktuğum şey olmasın diye önceden önlemlerimi almış, hatta durumu düşündüğümde iyi hale getirmiştım.

- Bu arada ben söyleyeyim belli ki Alper'in söyleyeceği yok, Alper'in en korktuğu şeylerden birisi iki dostunun arasında kalmak yani sizin anlayacağınız Alper seçim yapmaktan kaçınıyordu. Çünkü Alper için ikisi de çok değerliydi.

En korktuğum şeyle Allaha karşı karşıya kalmadım.

- Çaktırmayın bir ara karşı karşıya gelir gibi oldu ama ondanda sıyrılmayı başardı ne şans var lan sende...

Durumu ise şu şekilde düzeltiltim en azından hala üç kişi takıla biliyorduk. Ne Fatih Mazharla konuşuyordu ne de Mazhar onunla. Onları bir arada tutmayı başarmıştım. Çünkü ikisinin ortak arkadaşıydım yani ne Mazhar beni kırıyor ne de Fatih Ve böylelikle arada kalma olayından da bir süre sıyrılmıştım.

Nihayet onuncu sınıf bitmiş. On birinci sınıfa geçmiştik on birinci sınıfta alan seçtiğimiz için Fatih sayısal (FM) Mazhar ile ben ise Türkçe matematik (TM) seçmiştik. Yaşanan olayların ardından üçlü fiilen ayrılmıştı. Dediğim gibi durumu kaç kere düzeltmeye çalışsam da hep başarısız oldum. Belki de gerçekten bu duruma yapabileceğim bir şey yoktu.

On birinci sınıfta pek arkadaş edinmedim dörtlü geleneğini Mazhar ile birlikte burada tekrar kurmaya çalıştık önümüzde Gizem ve Gizemnur oturuyordu. İki de bizim gibi çok yakınlardı ayrılmaz ikili hesabı

- Ayrılmayan ikililere hep nazar değer bunu biliyor muydunuz? (şaka yaptım tabi ki bir tarafımdan uyduruyorum)

- ...

Biz gene bir grup oluşturduk. Wp grubu filan kurduk. Bir iki hafta grupta bol muhabbetler falan filan her şey iyi hoş.

- Tabi ki Alper ile Mazharın kavgaları başlayana kadar

Evet, on birinci sınıfta biraz fazla kavga eder olduk Mazharla ama öyle birbirimizi çok üzecek şeyler yapmadık.

- Yapmadınız mı? Mazhar seni durumunla aşağılamadı mı? Sınıftaki ortak arkadaşınza wp'den ilk kstğnz zamanlar engelli o zaten onu boş ver yazmadı mı? Hadi ama sen ne kadar o davranışını affetsen de o adam akıllı bir özür bile dilemedi. Ve sonra sana karşı aşırı soğuk davranmaya başlayınca sen kıllandın yalan mı?

- ...

- sorduğunda bir şey yok deyişleri filan yeme bizi Alper... Ondan sonra Alper kılandı içinde bir şüphe

biraktı senin yalan mı? Hayırdır bu niye böyle davranıyor dercesine. Alper'i kıldandırır şüphe uyandırırsanız Alper boş durmaz tabi. Alper'i tanımıyorsunuz Alper birinden şüphelenirse boş yere şüphelenmez gerçekten bir şeyler oluyordur. Ve öylede oldu zaten yalan mı? Alper devam etsene yoksa ben mi edeyim?

- ... Ben bir şey yapmadım olum bana suçluymuşum muamelesi yapma Mazhar öyle olmasını istedi öyle oldu.

- Ne olursa olsun şüphelensen bile öyle yapmamalıydık.

- Olum altı üstü şüphem doğrumu diye Facebook da kız hesap açıp Mazhar'ın ağzını aradık abartacak ve büyütecek pek bir şey yok diye tahmin ediyorum.

- Evet, o hesap olayı için bir buçuk ay uğraştığımızı da belirt bari.

- Ne yapmalıydım karşıdaki kişi Mazhar olsa da ve yiyeceğini bilsem bile her şey kusursuz olmalıydı.

- Biliyor musun sen tam bir şeytansın abi bu kadar plan sırf şüphe için yapılabilir mi? Allah aşkına biri açıklasın bana

- ...

- Hem o olaydan sonra kendini deşifre etmene ne demeli? Tamam, yaptın öğrenmek istediğin şeyi

öğrendin neden sonrasında kendini deşifre ettin ki?
Hatırlarsan sonrasında iki buçuk üç ay barışmaya çalıştın
ettiği ağır küfürler ve aşağılaması da cabası bir insan
neden birinin fiziksel durumuyla aşağılamaya çalışır ki?
Yani bu kadar karakersiz biri olduğunu da
düşünmüyorum açıkçası

- Deşifre ettim çünkü Facebook'u direk dondurup
silseydim bu sefer iyice üzülecekti. Ama benim
olduğumu öğrenince bir nebze öyle bir kişi olmadığını
bilecekti. Eğer deşifre etmeseydim belki de o kızı aylarca
düşünecekti. Ve öyle daha çok üzülecekti.

- Böyle kendinden hem iyice uzaklaştırdın hem de
nefret ettirdin...

- Ayriyeten durumumla aşağıladı çünkü sataşacak bir
davranışımı görmedi göremezde o her ne kadar kötü
yaklaşsa da ben delikanlı gibi her şeye rağmen özür
diledim. Birinin birine karşı laf atacak davranışı yoksa
karşısındaki kişinin kusurlarını yüzüne vurur ama
unutuyorlar ki aslında bunu yaparak kendi
karakterlerini, kendi kusurlarını da yüzeye çıkarıyor
aslında birini gömdüğünü düşünüyorlar fakat kendileri

gömülüyorlar işin garip ve komik tarafı bunu görmüyorlar.

Neyse nerde kalmıştık evet iki buçuk üç ay boyunca barışmaya çalıştım bu süreçte kendimi çok rahatsız, hissediyordum ve vicdanım yaptıklarım için vicdanımın azabını durduramıyor vicdan azabı çekiyor gibiydim çünkü hem şüphem doğru çıkmıştı hem de yaptığım biraz ağırdı bunu biliyordum. Üstelik yemek bile yiyemiyordum bir senede on kilo verdim. Sanırım çok değer vermiştim. Barışmak için birçok yol denedim psikoloji hocamız vardı, ikimizde o hocayı çok seviyorduk. Hocaya kaç kere gittim belki yardım eder diyerekten etti etmesine ama onuncu sınıftaki kardeşim dediğim kişi yoktu bu sene bunu fark etmiştim. Belki de Fatihle küstükleri içindi ama Fatihle küsmesinin sebebi kendisiydi. Üstelik adam akıllı barışmaya da çalışmadı.

- Dostum o bizden uzaklaşmak istiyordu ve aynen de yaptı. K s olduğunuz zamanlar Yunus ile oturuyordu. Onunla baya iyi anlaşmıştı. Belki de senle kurmadığı bağı onunla kurmuştu ve şunu ikimizde adım gibi biliyoruz ki bunu fark etmiştin.

O da rahatsız etti seni. Hatta seni şoyle bir düşünceye soktu beni neden Yunus'u sevdiği kadar sevmedi? Durumumdan dolayı mı? Hem  stelik ilk k st Ğ n z zaman durumunla aşağılamıştı. Neden olmasın ki? Belki de durumundan dolayı dostluğunuzu bitirdi, devam ettirmek istemedi.

- O zaman neden bir yıl bizimle dostluk kurdu hem  okta mutluyduk öz kişi olarak yalan mı?

- Belki de ortam bulmak için sizin yanınızda kalıyordu. Kendine göre ortam bulunca ise size yolu göstermiş olamaz mı?

- Zannetmiyorum çok fazla fatih gibi düşünüyorsun. Neyse ne ama şunu söylemek istiyorum ona verdiğim değeri fark etseydi belki de pişman olurdu o sadece Fatih değil Fatihle beraber beni de kaybetti. Bir değil tam tamına iki dost gerçek dosttuk biz onun için ama fark edemedi. Yazık etti   l ye çünkü onlardan birine bir şey olsa ilk yanlarında olacaklardan biri bendim.

Barıştıktan sonra maalesef iki hafta ksmeden geirebildik ondan sonra ise bir mesaj yüzünden Mazhar bana gene ksmşt ama bu sefer ben rahattım çünkü benlik bir şey yoktu yazılanlar doğruydu üstelik yazan şey ağır bir şey de değildi. Tabi ki Eren kfretmeden önce bu arada Eren ilkokuldaki Eren değil İstanbul'dan bir arkadaşım. Bu sefer vicdanımdan sıkıntıda değildim ama sırf barışmak için barışmayı denedim olmadı.

Son kez daha denedim. Okul çıkışında boş bir sınıf bulduk gittik Fatihle ben oturdum Fatihe dedim ki ağa şunu bul getir barışalım uzamasın daha fazla. Fatih Mazharla konuşmuyordu ama Mazharla konuşmak istediğimi bildiği için beni kırmamıştı. Bulup getirmişti Mazhar beni görünce bir şaşırды ama sonra neden çağirttiğimi anladı. Barışmak için çağirtmiştim. Ve oturduğu gibi aynen söyledim

- Oda *** gibi güldü tam bir aptal. Orda ciddi bir şey diyorum barışalım filan adam bana bakıp gülüyor. Gel de sinirlenme

- Ben hala adam gibi barışalım filan diyorum

- O ise hayır dedi

- Bende illa zor yoldan barışacağız yani dedim

- Bu arada Fatihin elinde kelebek vardı okula kelebek getirdiği yetmezmiş gibi Mazhar'a nispet yapar gibi sallıyordu karşıda oturmuş kendi kendine

- Evet, Mazhara kelebeği çıkarıp sallaması yanlıştı zaten uyarmıştım da üstelik kaç kere ama dinlememişti Fatih, bende iki dakikalığına dışarı çıkartmıştım Fatihi iki dakika sonra tekrar geldi ve babamın beklediği için gitmemiz gerektiğini söyledi bende ilk Mazhar gitsin sonra biz çıkarız dedim.

- Ondan sonra Mazhar çıkarken sana baktı ve gülerek sana zor yolda başarılar dedi ve sende dayanamayıp...

- Fatih vur şuna bir tane

Fatih tekme attı. Senin o sözünü beklercesine Mazhar'a Anlaşılan o da orda sinir olmuştu ama olunmayacak gibide değildi. Fatih tekme atınca Mazhar tekmesini tutup yavaşlattı. O sırada Fatih Mazharı çekip savurdu. O sırada Mazhar'ın şapkası düştü ve eğilip şapkasını aldı. Ardından Fatihe çık yolumdan Fatih! Diye seslendi Fatihle kavga etmek istemedi çünkü Fatihte bıçak vardı ve Fatih eğer çok sinirlenseydi çekip savurabilirdi. Mazhar bunu bildiği için bir şey yapmadı. Ya da ben böyle düşünüyorum. Sonra Fatih yoldan çekildi. Mazhar da sınıftan çıkıp gitti. Akşam olduğunda annesi annemi arayıp bizi şikâyet etmiş. Mazhar bana bıçak çektiler deyince hem onun annesi biraz tedirgin oldu hem de benim ailemden laf işitmeme neden oldu. Fakat ortada bıçak çekme olayı yoktu yani tamam fatihin elinde vardı ama ona doğru hiç sallamadı. Zaten ben varken sallayamazdı. Çünkü onlar küstükten sonra her ne kadar zıt kutuplara dönüşseler bile. Onları ortada toplamayı başarabilen tek şey bendim. Ve onlar aynı ortama girdiği zaman ikisini de dizginleyen bendim.

Fatihle Mazhar'ın arası bozulduktan sonra hiç eskisi gibi olamadık Fatih Mazhar'a karşı hiç eskisi gibi olmadı. Mazhar'ın da bizden kopma, ayrılma isteğini sergilemeye başlayınca ise işler çığırından tamamen çıkmıştı. Artık dönülmez bir uçurumun köşesindeydik hem ben hem Fatih hem de Mazhar. Fakat bu uçurumdan kendini atan sadece bendim yani diğerleri hayatından memnundu. Ama benim için aynı şeyi söyleyemeyeceğim. Çünkü ben çoktan majör depresyon moduma girmiştım. Çok iyi hatırlıyorum sırf aramızda tatsızlıklar yaşandı diye Rabia'nın doğum gününe bile gelmemişti. O gün ben biraz üzgün hissettim çünkü Rabia'nın doğum gününe Mazhar sırf ben varım diye gelmemişti. Doğum günü kızı bu durumu pek kafayı takmasa da ben takmıştım sonuçta Rabia onu da orda görmek istiyordu ama dediğim gibi. Doğum gününde ya benle Fatih olacaktı veya Mazhar. Gerçi bizden yana bir sorun yoktu ama Mazhar'ın yapısı çok farklıydı. Küs olduğu kişilerle aynı ortamda duramıyordu hemen gidecek, kaçacak yer arıyordu. Ve bu durum çok komik duruyordu. Bir insan küstüğü kişiyle neden aynı ortamda kalamaz ki? Selam vermezsin arkanı dönersin biter gider. Belki de psikolojik bir sıkıntısı vardır? Neden olmasın ki normal bir şey sonuçta hele ki teknoloji ile bilimin geliştiği bir devirde, tüm gıdaların GDO'lu olduğunu göze alırsak normal bir şey hem zaten psikolojide de böyle bir rahatsızlık var her şeyden kaçan sorunlar, zorluklarla yüzleşmeyen yani neden olmasın

ki? Dediğim gibi... Amaaan neyse ne artık uğraşmak istemiyorum. Ben ne zaman birilerini çok sevsem bir zaman sonra kaybediyordum. Belki de yanlışlarım vardı? Ama yanlışlarım olmasın diye kendimi ailemden soyutlayarak bireysel yetiştiriyor muydum? Evet böyle yapıyordum.

Çünkü ben psikolojide de olduğu gibi kavrama yöntemini kullanıyordum kavrama yöntemi ile yanışlarımlı buluyor ve yok ediyor yok edemiyorsam da minimum seviyeye düşürüyordum. Bu benim bulduğum bir çözümdü. Birebir programcılardan kullandığı sistem gibi bir programı kodladıktan sonra kodlar da hata var mı? Sorusuna cevap veren kod analiz sistemi (Debug) diye görürsünüz bazı programlarda tabi hiç program kodlamayı denediyseniz bilirsiniz.

Acaba kullandığım sistem yanlış olabilir miydi? Belki de öyleydi ama öyle olsa bile bu sistemi onarmak mümkün olmazdı çünkü bu bir program değildi. Program olsaydı hatalı olan kod satırına inip kodu düzeltmek yeterli olacaktı. Ama bu bir insan davranış sistemiydi özellikle benim yapmış olduğum bir davranış sistemi yani şimdi hatalı olsa bile bu sistemi çöpe atmak hiç içimden gelmiyordu. Çünkü ben bu sisteme neredeyse yedi sekiz senemi vermiştim şimdi ise yedi sekiz senelik emeğimin bir hiç olduğundan şüphe ediyor değil şüphe etmek onu çöpe atmayı ondan kurtulmayı düşünüyordum. Ama beni ben yapan bu sistemdi kurnazlığı öğreten, beni tam bir çakal yapan buydu. Ve ben bu sistemden vazgeçersem bu özelliklerimi de kaybedeceğim. Hem yeni bir sistem yaratmam gene yıllarımı alır her insanın kullandığı sistemleri de kullanamıyordum. Çünkü ben normal bir birey değilim yani burada normalden kastım durumum. Eğer durumum normal olsaydı kafa dağıtacak yeni uğraşlar bulup hayatıma devam edebilirdim hatta yeni ortamlara girip yeni dostlar bile edinebilirdim. Ben her zaman dostlarımı ailemden önde tutmuştum yani ailem benim ailem değilmiş dostlarım benim ailemiş gibi. Acaba bu sistemimle yaşamayı öğrensem olmaz mı? Ama bu seferde hep üzülecektim. Bu zamana kadar üzülmelerle yaşamayı başarmıştım gene yapamaz mıydım? Düşündüm.

Evet, yapamazdım çünkü yaşadığım olaylar bardağın taşan son damlalarıydı. Daha geçen gün Fatihe içini dökmedin mi?

Evet, döktüm hatta neden böyle diyerek ağladığımı da hatırlıyorum...

Lise son sınıfta bölümüm eşit ağırlıktı. Fakat sınava sözelden girmeye karar verdiğim için sınava sözelden girdim. Ve istediğim puanı almıştım. İzmir’de bir üniversitede halkla ilişkiler bölümünü tutturmuştum. Üniversite liseden çok farklı gözüküyordu. Sanki içerisi modern bir kütüphane gibi dizayn edilmişti, beyaz kolonlar ve açık sütlü kahverengindeki duvarlar...

Burayı lise gibi beklediğim için beklentim biraz düşüktü. Lakin burası cennet gibiydi. Fakat benim beğendiğim şey ne dizayndı nede dersler üniversitenin ortamıydı beğendiğim şey. Çünkü ne ortaokuldaki gibi dışlanıyordu nede lisedeki gibi sıkıntılar çekmiyordum. Burada her şey düzgündü. Ben ortam bulamazsam derslerde adapte olamayan birisiyim. Liseden tecrübeliydim ortamım olmayınca derslere adapte olamıyordum. Fakat zannettiğim gibi sorun olmadı. Burada kendine özgü beni anlayan, seven bir ortam bulmuştum bile.

Günlerden bir gün üniversitede tam sınıfıma girecek iken arkadan ince ve zarif bir ses duymamla durup yavaştan dönmem bir oldu.(tripot kullandığım için yavaş dönebiliyordum.)

-Alper bana bir dakikanı ayırır mısın?

Melekti Alper'in arkasından seslenen oda aynı üniversitede psikoloji bölümünde okuyordu. Fakat ne Alper onu tanıyordu nede o Alper'i. Melek Alper'in adını geçenlerde okulun kantininde bahçede o arkadaşlarıyla otururken arkadaşları Alper'e seslenirken öğrenmişti adını. Alper bu güzel ve ince gelen sesi kırmak istemedi. Önce tripotu tutan kolunun gücüne baktı. Kolunda o kadar güç olmadığını fark etse bile tripotu sıkıca kavrayarak arkasını döndü ve efendim dedi ince bir sesle.

Fakat tanışmadığım, ya da daha yeni tanıştığım kişilerle konuşurken rahat olamıyor kendimi kasıyordum. Melek beni yakalayabildiğine sevinmişti. Ben ise bu sarışın açık tenli kızın kim olduğunu hatırlamaya çalışıyor fakat hatırlayamıyordum. Çünkü tanışmamıştım sonradan fark ettim sima tanıdık geliyordu, çünkü aynı bölümde değildik belki ama okulda birkaç kez onu gördüğümü anımsadım. Melek elini uzatarak merhaba Melek ben yüzüme öyle bakarak kimdi bu kız diye hatırlamaya çalışma. Çünkü tanışmıyoruz.

Yani teknik olarak tanışmıyoruz dersek daha mantıklı olur çünkü ben geçen senin kantinde arkadaşlarıyla otururken ki muhabbetine kulak misafiri oldum psikoloji hakkında düşüncelerin çok ilgimi çekti ve isminde Alper'di değil mi? Bu yüzden seni yakalayıp tanışmak istedim. Neyse fazla tutmayayım derse gireceksin dersten sonra oturup biraz konuşabilir miyiz?

Bu güzel kıızı neden kırayım ki herkesin tahmin ettiği gibi cevap vermiştim. Tabi ki olur neden olmasın.

Peki, o zaman çok teşekkür ederim bana zaman ayırdığın için. Rica ederim görüşmek üzere. Görüşürüz

Ertesi gün Meleğin yanına gittim benimle psikoloji hakkında konuşmak istiyordu. Oturduk konuştuk hatta o kadar konuşmuşuz ki saat yedi buçuk olmuş, telefonumda Fatih'in beni on iki kere aradığını görmüştüm. Anlaşılan meraklanmıştı. Gerçi bu durum beni biraz korkutmuştu. Çünkü zamanında Mazharla Fatih bu sebepten dolayı bozmuşlardı. Centilmen bir kişi olarak önce melekten izin aldım ardından Fatih'i aradım hiç uzatmadan.(kılıbık biri değilim sadece fazla centilmenim.) Fatihe durumu anlattım Allahtan korktuğum hiçbir şey olmamıştı.

Fatihle konuştuktan sonra hemen Meleğe döndüm ve biraz daha oturduktan sonra kalktık. Birbirimize çabuk ısınmıştık.

O günün ardından hemen hemen her gün değişik aktiviter yapıyorduk. Melek çok değişik birisiydi. Çok çekingen bir o kadar da zarifti. Fakat fazlasıyla tartışmacı yanı vardı. Bisikletle gezmeyi çok seviyordu fakat benden dolayı bisiklet yerine arabayla geziyorduk

En sonunda dayanamadım çıkma teklifi ettim ona, gözleri parlıyordu anlaşılın o da bunu bekliyormuş. Mutlu oldu birden ve ardından hiç düşünmeden evet dedi. Onu dostlarımla tanıştıramadım çünkü hepsi farklı şehirdelerdi. Bir gün Fatihe telefonda konudan bahsettiğimde şaşırılmıştı. Hatta bir buluşma ayarlayalım diyordu fakat bu bir türlü olmadı. Hatta Melekle çok fazla takıldığım için Fatih onlara zaman ayıramıyorum diye kızacak seviyeye gelmişti ama sorun olmadı

Sonraları Okul çıkışları sahil kenarına giderdik İzmir'in en güzel yerlerinden bir yeri olan Kordona tabi ki

Melek beni o kadar oyalıyordu ki. Profesörlerin şuraya çalışın dedikleri yerleri bile unutuyor, sadece onu düşünüyordum, sanırım aptal gibi âşık olmuşum.

Üniversiteden sonra bir şirkette halkla ilişkiler elemanı olarak çalışmaya başladım ve işimde iyi olduğum için pozisyonumda hızlıca yükselmeyi başarmıştım. İşime çok sadık olduğum içinse Fırat beyin gözde elemanıydım.

Bir sabah kötü bir haber ile sarsıldı şirket, Fırat bey vefat etmiş herkes bu haberin üzerine yıkılmıştı.

Fırat beyin ne bir oğlu ne bir eşi nede bir akrabası vardı. Hiç kimsesi yoktu. Kendi başına yalnız yaşayan birisiydi.

Bir hafta sonra evime bir kâğıt gelmişti. Kâğıtta Fırat Beyin avukatı Aslı Hanımdan Alper Beye yazıyordu.

Detaylı olarak inceledim ve Fırat Beyin şirketin bütün hisselerini bana bıraktığını ve zamanında Aslı hanıma bana iletmesi için de bir not bıraktığını gördüm, notta ise;

Alper bu Őirketi kurup rayına oturtturmak için çok çabaladım ve seni iÇine sarılmıŐ bir Şekilde görünce hem gurur duydum hem de sana karşı biraz mahcup oldum. Bu dönemde böyle iÇine sıkı sıkıya çalışan bulmak çok zor ya patronunun arkasından çekiştirir, milletin kuyusunu kazmaya çalışırlar ya da insanı sinir ederler.

Ama sen öyle birisi değilsin

EĞer yarın bir gün ben vefat edersem Şirketin bütün hisselerini sana devretmesi için avukatıma talimat vermiŐ olacağım. Senden tek bir isteyim var ne olursa olsun ne zorlukla karŐılaŐırsan karŐılaŐ bu Őirketi daima ayakta tutmaya, yükseltmeye alıŐ...

Sevgiler ve Saygılar...

Fırat BaŐaran

Fırat Bey'in yokluğuna alışamamıştım, ilk haftalar onun eski odasına gidemiyor kendi eski pozisyonumdaki odamda oturuyordum. Fakat üçüncü haftadan sonra yavaş yavaş alışmaya başlamış yeni pozisyonumdaki odama, Fırat Bey'in eski odasına gitmeyi başarmıştım.

Bu odanın her tarafı onu hatırlattığı için odada çok oturamıyordum işleri halledip eve geçiyordum eğer bir sıkıntı çıkarsa da asistanım olan Didem hanımın beni arayıp bilgilendirmesini istiyordum.

Hayatımın fırsatı elime gelmişti sonunda çok istediğim lüks yaşamın içindeydim, tabi bu uzun sürmedi.

Ve işte son ondan sonra iki hafta önce uyandığımda fatih gelmişti o gün programımız vardı takılacaktık, Fırat Bey öldüğü için pek vakit ayıramıyorduk, şirketin tüm sorumluluğu bendeydi haliyle o yüzden şirketin tüm sorunlarını hallettikten sonra o günü onlarla geçirmeyi planlamıştık. Ama birden melek geldi aklıma onun nasıl gerçek olamayacağını düşünüyordum ve o sırada Fatih hadi ama geç kalıyoruz dediğinde aniden soyutlamak istedim kendimi ve bağırmaya başladım.

Anlıyorum oldukça zor bir yaşantınız varmış Alper Bey. Bakın her ne kadar beni anlamaya çalıştığınızı biliyorum. Fakat şöyle bir gerçek var ki benim yerimde olmadığınız sürece ne kadar anlamaya çalışsanız dahi anlayamazsınız. Çünkü siz bu duygu nasıl bir şey bilmiyorsunuz, siz zorlukları dertleri para, huzursuzluk sıkıntıları, aile hayatınız, geçmiş yaşantınızda yaptığınız hatalar kırdığınız kalpler...

Daha saymak istesem bir sürü şey sayardım ama saymamın hiçbir önemi yok. Siz hiç yürüyemediğinizi birine “muhtaç” olduğunuzu okul yaşantınızda sizin seçip beğenmediğiniz hayat için dışlandığınızı ve ondan sonrasında tanışıp samimi olduğunuz kişilerin kıymetini hiç düşündünüz mü? Okul çıkışları hemen hemen her gün fizik tedaviye gittiğinizi ve eve gelince yapacak pek fazla bir şeyiniz olmadığı için bir ekran karşısında on bir saat oturmanın ne demek olduğunu hiç düşündünüz mü?

Tüm bu zorluklara rağmen bu günlere kadar gelmenin kıymetini her nefes alışının düşünmenin veya dünyada birçok kişinin hayatını oturup hiç düşündünüz mü?

Hayatı tam anlamıyla yaşamak refah seviyesi yüksek olup her şeye sahip olmak mıdır?

Hayatı tam anlamıyla yaşamak demek yedi milyar kişinin hayatı demek yedi milyar kişi, yedi milyar hayat.

Keşke gerçekten hayatı tam anlamıyla yaşayabilsek fakat bu maalesef mümkün değil.

Biz her nefes alışımızda belki de başka yerde biri hayata gözlerini yumuyor.

Biz en sevdiğimiz yemek masamızda yok diye önümüze sunulan yemeği yemezken kimileri orada açlıktan ölüyor.

Biz sıcacık evimizde uyurken kimisi sokakta kalıyor.

Her insan “pis” ve “kabadır” elindekileriyle yetinmeyi bilmez elindekilerin kıymetini hiçbir zaman görmez.

Sizi tam anlamıyla anlayamadığımın farkındayım Alper Bey fakat kızmazsanız ben konudan kopmaktayım.
Konuya tekrar dönmek gerekirse

Melek hayal ürünü olabilir mi sizce?

Nasıl yani?

Şöyle ki meleği siz yaratmış olma ihtimalinden bahsediyorum.

İyi ama bu çok saçma.

(seansın süresi dolmak üzere)

Anlıyorum Alper Bey kulağa alışılmadık geldiğinin de farkındayım fakat süremiz bitmek üzere bu yüzden sizden bir daha ki seansa Meleği son görüşünüzde ne yaptığınızı ne konuştuğunuzu hatırlamaya çalışmanızı isteyeceğim.

10

Bu Melek kim?

Benim Gözümden Duygular...

İki bireyin Anlaşır Anlaşamama Sorunu;

Aslında bakarsanız her şeyin başı görüş açısı şuan ne dediğimi pek anlamıyorsunuz biliyorum. Yani demem şu ki; İnsanların anlaşır anlaşamayacağını sağlayan şey bu görüş açısı ile duygudaşlık(empati). Daha fazla açmam gerekirse bir insan bir insanı anlaması için düşüncelerini onun gibi kurması gerekiyor ki anlaşabilsinler. Mesela x kişisi çok duygusal y kişisi ise çok vurdumduymaz olayları sadece görmek istediği gibi veya gördüğü gibi bırakırsa. X kişisinin düşüncelerini önemsemez, dinlemeye bile tahammül etmediği takdirde olaylar burada kopuyor. Aslında sadece düşüncelerde değil sevgide de öyledir mesela x kişisi y kişisini çok fazla seviyor ama y kişisi x kişisini ona nadiren az seviyor veya sevgisini göstermiyorsa x kişisinin devrelerini yakacağının garantisidir. Çünkü x kişisi bunu bir yere kadar tahammül edecektir. Ve bir yerden sonrada fena bir tartışma veya kavga olacaktır aynı zamanda şunu söylemek gerekirse bu sebeplerden ötürü bir kavga veya tartışma çıkarsa iki bireyin zamanla bu tartışmalar nedeniyle hem sevgisi azalacak hem de iki birey içinde bencil yapıları ortaya çıkacaktır. Bencil yapının ortaya çıkmasının sebebi ise sevginin azalması ve zamanla nefretin artmasıdır. Bu nefret iki türlü ortaya çıkar. Birincisi; y bireyi x bireyi ile tartıştığı için artık o ortamdan uzaklaşmak ister ki bu durumlar yaşanırken sevgiyle beraber sadakat saygı da azalacaktır.

Çünkü saygı ve sadakat sevgiyle doğru orantılıdır. X bireyinin y bireyine olan sevgisi düşerse sadakat ve saygısı da düşecektir. Sadakat ve saygı kalmayınca bencillik yapıları ortaya çıkmış olacaktır. Ve bu iki birey tartışma, kavgalardan sonra barışsa bile artık her şey için çok geç olacaktır. Çünkü dediğim gibi iki bireyinde bencillik yapıları çoktan ortaya çıkmıştır bile.

Ve bencillik yapıları ortaya çıkınca ise artık iki birey içinde kâbus vaktidir. Çünkü iki birey de karşısındaki bireyin açığını bulmaya uğraşacaktır. Barışmış gibi görünseler de birbirlerinin ardından açık arayacak laflar söyleyecek ve buldukları zamanda karşı tarafı psikolojik olarak düşürmek için adeta bir koz gibi kullanacaktır. Aynı zamanda iki birey için geçmiş yaşanmışlıklar, anılar, sırlar koz haline gelmiş olabilir veya belki de çoktan koz halinde olmuştur. Aslında bu durum iki taraf içinde gerçek yüzlerini ortaya çıkartmak zorunda bırakmıştır. İki birey için yapılacak tek iki şey vardır. Ya tüm sırları, anıları koz haline getirip bunu karşı bireye doğru kullanmak ya da onları öylecene bırakmak. Çoğu birey maalesef nefretine yenik düşüyor ve birinci yöntemi yani bu yaşanmışlıkları koz olarak kullanıyor. Ve koz olarak kullandıktan sonra her şey çığırından çıkıyor iki

birey dostken düşman durumuna gelebiliyor. Olaylar bu seviyeye geldiğinde ise duygusal olmayan birey yani y bireyi bu durumda avantajlı durumda oluyor. Çünkü bu birey dediğim gibi x bireyine nadiren daha az seviyor ve daha az kafasına takıyor. Ama x bireyi ise çok sevdiği ve fazla değer verdiği için fazlasıyla kafaya takıyor ve üzülüyor. Y bireyinin avantajı ise x bireyine nadiren az üzülmesi ve psikolojisinin x bireyine nazaran daha az etkilenmesidir.

İkincisi ise genellikle sevgili veya âşıklar arasında çıkar. Bu durumda çıkan nefret ise şöyledir; x bireyi y bireyini çok sever ama y bireyi x bireyini umursamaz, x bireyi bu durumu fark eder. Ve y bireyini elde edemediği için nefret duygusu körüklenir. Ve onu elde etmek için her şeyi yapacak hale gelmiştir.

Eğer bireyler arasında kusursuz bir iletişim kurmak istiyorsanız her söyleneni takmamanız gerek tabii bu her söyleneni takmayın demek değil. Çünkü bu sefer de tamamen vurdumduymaz bir insana dönüşebilirsiniz.

Onun için söylenenlerin belirli kısımlarını süzgeçten geçirmeniz gerekecek. Bunun yanında birde her şeyi süzgeçten geçiren insan tipleri var. Oda yanlış bir davranış. Çünkü her söyleneni kafaya takarsanız hem hayatı kendinize zehir etmiş olursunuz hem de psikolojik bir rahatsızlığınızı da başlatabilirsiniz. Çünkü siz her söyleneni kafa taktığınız için ruhsal sağlığınıza da olacaksınız bunun yanında huzursuzluğu da cabası

Ben Hangi Tip Yaşam Tarzına Önem Veriyorum?

Hayatta üç farklı yaşam tarzı vardır bunlar;

- ***Hayatı kendisi için yaşayanlar (Bencil);***bu insan tipleremeleri hayatta sadece kendilerini önemseyen tiplerdir. Çoğunlukla bencildirler ve hayatlarında sadece ben duygusu vardır. Ergenlik çağında ben duygusu bireyi kötü gösterse de aslında bireyin gelişiminde önemli bir yere sahiptir. Bir diğeri ise;
- ***Hayatı toplum için yaşayanlar;*** bu insan tipleri ise kendi yaşama tarzlarından çok toplumun veya bir başka bireyin dediklerine uyararak, özenerek hayatını yaşayan tiplerdir. Bunlar hayatı istedikleri gibi pek yaşayamazlar. Çoğunlukla başkalarının istedikleri gibi davranır ve yaşarlar. Aslında bana sorarsanız bu birazda hastalığa kaçıyor. Çünkü açıkçası başkasının ne düşündüğüne çok takıntılı olursanız bu sefer kendinizi psikolojik bir rahatsızlığa çekmiş oluyorsunuz. Sonuncusu ise;
- ***Hayatı hem toplum hem de kendisi için yaşayanlar;*** bu insan tipleri genellikle hem kendisi için hem de toplum için yaşayan tiplerdir. Genellikle hayatı nasıl yaşayacağını bilen hayattan nasıl mutlu olacağını,

hoşlanacağını bilen tip dersek daha doğru olur.
Çoğunlukla kendilerini ön planda tutarlar ama toplumun dediklerini de süzgeçten geçirirler. Tabi hayatı toplum için yaşayanlar gibi kafaya takmazlar sadece süzgeçten geçirir ne kadar doğruluk payı var söylenenin ona bakarlar. Eğer gerçekten bir sorun varsa da çözmeyi çalışırlar. Ve inanır mısınız? Benim yaşadığım hayat tarzı da bu açıkçası. Peki ya sen? Senin hayat tarzın hangisi?

Beyin ve Rüya:

Aslında herkes rüya görüyor fakat kimse rüyayı neden nasıl ve hangi şartlarda görüyoruz bunları düşünmüyor. Düşünenler ise yok denecek kadar az. İte ben bunları düşünüyorum, yani bir rüya neden görürüz? İstediyimiz zaman rüya görebilir miyiz? Veya hangi şartlar altında kalırsak rüya görürüz. Ben bunları kendi apımca açıklamak istiyorum. Fakat Şöyle bir açıklama yapsam yanlış anlaşılacak ama amacım yanlış anlaşılmak değildir. Onu önceden belirtmek isterim. Sizce rüyayı görmemizin sebebi Allah bizim rüya görmemizi istediği için mi? Rüya görüyoruz. Şimdi dinimizce düşünürsek belki öyle olabilir. Peki, hiç bilimsel tarafını dşneniniz var mı? Bilimsel olarak rüyalar aslında beynimizin bize oynadığı küçük oyunlar. Peki, bu oyunları beynimiz nasıl gerçekleştiriyor? Aslında bunun cevabı çok basit beynimiz duygularımızdan beslenip arada bize kötü ya da güzel rüyalar gösterebiliyor. Yani Şöyle diyebiliriz beynimiz bizim psikolojimizden beslenip arada karşımıza bu yol ile çıkartıyor. Mesela birini zlyyorsunuz psikolojiniz birinin yokluğunu hissettiği için psikolojik olarak duygusallaşma söz konusu ortaya çıkıyor. Ve bu sebepten ötürü psikolojiniz etkileniyor. Psikolojiniz etkilendiğinde ryanız da zlem duyduğunuz kişiyi görüyorsunuz. Veya bilgisayarda korku oyunu oynadığınız ele alalım korku oyununu oynadınız ve bir hayli de korktunuz. Korktuğunuz için psikolojik olarak etkilendiniz. Ve kâbus gördünüz kâbus grmenizin sebebi korkmanız çünkü beyniniz sizin duygularınızdan, psikolojinizden besleniyor dememin sebebi bu.

Ŗimdi son soruya gelecek olursak biz istediğimiz zaman rüya görebilir miyiz? Bilimsel olarak bir açıklaması 'da Ŗu Ŗekilde var; Cardinal Glennon sağlık merkezi uyku uzmanı Dr.Shalini Paruthi adlı uzmanında açıkladığı gibi yüzde yüz etkili bir yöntem olmasa da bu mümkün olabiliyor Hatta Dr.Shalini sigara içmeyin, televizyon izlemeyin uyarısında da bulunmuŖtur. Çünkü televizyon ve beyniniz arasında farklı bir bağ var görüntüleri "kopyala yapıştır" yöntemiyle rüyanızda size yansıtabiliyor diyerek açıklamada bulunmuŖtur.

Onun makalesini Google'dan "Uyurken istediğimiz rüyayı görebilir miyiz?" Ŗeklinde aratarak bulabilirsiniz

Ben de Dr.Shalini 'ye yakın bir yöntem kullanmıştım tabi bunu araştırdıktan sonra yakın olduğunu fark ettim sadece haliyle onunki biraz daha bilimsel tarafı. Peki, ben nasıl yaptım? Bunun cevabını daha demin söyledim aslında. Beynimiz bizim psikolojimizden ve duygularımızdan besleniyorsa bizim yapmamız gereken tek bir şey var demektir. Beynimize lazım olan şeyleri verip bize rüya gösterebilmesi için ona uygun ortam hazırlamak. Bunları yaptıktan sonra istediğimiz rüyayı görebiliriz. Tabi ki bu öyle kolay değil. Maalesef mesela özlem duyduğumuz birini görmek istiyoruz diyelim özlem duyduğumuz kişiyi rüyamızda görebilmemiz için öncelikle tabiri caiz ise tabi efkârlanacak şekilde yani daha açık anlatmak gerekirse kalbimizi acıtmamız gerekiyor. Bunu nasıl yapacağı kişiden kişiye göre değişir. Ben yaparken kalbi en güzel acıtanı yapıyorum. Geçmiş anıları aklıma getiriyorum. Sizin de tahmin edeceğiniz üzere anıları çok fazla can acıtır hele ki özlem duyduğunuz kişiyle görüşemiyorsanız. Neyse konumuza devam edelim her şeyi yaptıktan sonra kesin olacak diye bir kaide yok ben birçok kez denedim sadece beş sefer başarabildim. Her işte olduğu gibi bunda da biraz sabredip azimle denemeniz gerekiyor. En sonunda eminim başaracaksınız.

Duygular:

Hepimizin bildiği üzeri insanlarda birçok farklı duygular vardır bunlar; Korku, hayal kurmak, sevgi, ihanet, yalnızlık, öfke, depresyon, kaygı, hayal kırıklığı, üzüntü, utanç...

Duygularda aslında su gibidir, çok önemlidir. Konuyu biraz açmak gerekirse su olmaz uzun süreli bir kuraklık olursa ne olur? Hayatımızın her köşesinde suya ihtiyaç vardır. İnsanların ihtiyaçları, sanayinin ihtiyaçları vb...

Bir ton demir üretmek için bile kırk ton su harcandığını biliyor muydunuz? Ve şimdi suyun olmadığını dediğim gibi uzun bir kuraklık olduğunu düşünün. Hiçbir canlı unsur kuraklık sonucu ortada kalmayacak, yaşam yok olacaktır. Duygular böyledir. İnsanları insan yapan en değerli şeydir duygular.

Birçoğu kötü gibi gözükse bile tüm duygular güzeldir çünkü hepsinin farklı bir tadı farklı bir amacı ve farklı bir görevi vardır. Her biri güzel şey getirdiği gibi yanlarında kötü şeylerde getiriyorlar aynı şekilde kötü diyerek adlandırdığımız duygularda aslında yanlarında iyi şeyleri' de getiriyor. Fakat biz birini görürken diğerine dikkat etmiyoruz. Haydi, gelin bazılarından söz edelim...

Sevgi:

Sevmek nedir? Sevmek güzel bir şeydir diyelim. Peki, sevginin kötü yanı yok mudur? Bence tabi ki de vardır. Fakat bizler görmezden gelir göz ardı ederiz. Neden mi? çünkü sevginin olumlu yanını görüyoruz ve olumlu yanını gördüğümüz için olumsuz yönünü hiç düşünmüyor, önemsemiyoruz bile. Aslında sadece sevgide geçerli değil bu bütün duygular için geçerli. Şimdi biz birbirimize soralım hangimiz sevginin kötü tarafını görüp, önemsiyoruz? Neredeyse hiçbirimiz. Sevmenin kötü yanı yok dercesine herkesi seviyoruz. Severken güven duygusunu da yanında getiriyoruz.

Sizce sevmek demek bir risk almak demek değil midir? Ve hepimiz farkında olmadan o riski almıyor muyuz? Tabi ki alıyoruz ve bu riski aldığımızda ise adeta köleleşiyoruz bu da sevgi duygusunun yanında gelen kötü tarafından bir tanesi. Bir diğeri ise bağlılıktır. Aşırı sevmenin sonucunda ortaya çıkar ve bana sorarsanız en etkili etkenlerden birisidir bağlanmak. İlk başta güzel gelir insana sonrasında neler olacağı hiç düşünülmez. Aşırı sevgi sonucu ortaya çıkar. Ve insanı peşinden sürükler hatta bazı durumlarda karşılıksız sevgi sonuçlarında büyük sorun çıkartabilir bağlılık. Çünkü birey karşı taraftan' dan da aynı şeyi bekleyecektir ve aynı duyguyu görmediği takdirde bağlılık duygusu, bağlılık duygusu yaşayan kişiye eziyet edecektir.

Korku:

Haydi, gelin bu seferde korkuyu ele alalım. Korku nedir? Nasıl bir şeydir? Hayatımızın her kısmında korku yok mudur? Bana sorarsanız korkular hayatın bize karşı kullandığı en etkili, donanımlı silahtır. Hayat bizi korkularla çekip çekiştirir ve sonunda adam eder. Hayat bu silahını bize karşı kullanırken birçok kategoriye ayırıyor korkuyu; ölüm korkusu, işsizlik korkusu, ihanet korkusu, güven korkusu...

Kısacası hayat biz neyden korkuyorsak onun üzerinden yorar bizi. Bu yüzdendir ki korkular kişiden kişiye göre değişir. Zaten değişmeseydi korku kategorilere ayrılmazdı. Misal, sen işsizlikten korkarsın ben ihanetten, kaybetmekten, sen birine kolay kolay güvenemezsin ama o güvenir.

Aslında başta da söylediğim gibi korku, ihanet, kaybetmek duyguları bile başlı başına güzeldir. Çünkü bizden bir şey kaybettirirken bir şeylerin farkına varmamızı sağlıyor.

Hayal Kurmak:

Hayal kurmak çok güzel bir şeydir. Bazen her şeyi boş verip hayal kurarız. Kimimiz geleceği hakkında hayal kurar, kimimiz dostlarıyla, kimimiz de ailesiyle. Konular farklı ama amaçlar aynı mutlu olmak. Hatta bazılarının mümkün olmayacağını bile bile kurarız. Bana soracak olursanız bazı şeylerin hayal olarak kalması daha güzel. Çünkü hayalini kurduğumuz şeyi gerçekleştirince maalesef hakkını vermiyoruz gerçekleştirdiğimiz her hayalimizi kullanışmış bir paçavraymış gibi bir kenara atıyoruz veya bir daha hiç okunmayacak bir kitap gibi rafa kaldırmıyor muyuz? Oysa biz o hayali gerçekleştirmek için kim bilir neler yapmıştık.

Misal, insanların çoğu zengin olmak ister fakat zengin olduklarında ise aslında pek bir şeyin değişmediğini sadece yaşam kalitesinin arttığını ve hatta parayı bulan kişilerin çevresi tarafından bozulduğuna dair görüşler görülmektedir.

Peki, insanları bozan onların hayali veya parası mıdır? Aslında bana soracak olursanız para sadece etkendir insanı bozan yine kendisidir. Hayal kurmak aslında bir nevi düşünce tekniğidir. Biz hayal kurarken aynı zamanda düşüncelerimizi de geliştiriyoruz. Bir düşünceden çıkıp başka bir düşünceye geçiyoruz.

Yalnız her şeyde olduğu bunda da aşırıya kaçmamak gerekiyor aşırıya kaçıldığı takdirde aşırı hayal kurma (Maladaptive Hayal Kurma) ortaya çıkacaktır.

İhanet:

Birçoğumuz birçok kişi tarafından ihanete uğramış ya da uğratmışızdır. Peki, sen hangisini yaptın? İhanete mi uğradın yoksa ihanet mi ettin. Peki, neden bu iki seçenekten birini seçmek zorunda kaldın? Davranışların mı kötüydü? Konuşma tarzın kaba mıydı? Hmm anladım sende benim gibi herkese karşı iyi davranıp ihanete uğrayanlardansın belki de sorun bundan kaynaklıdır. Yani herkese iyi davranmamak, güvenmemek gerekiyordur? Sende ihanete uğrayanlardansan sebebini açıklamama izin ver; biz ihanete uğruyoruz çünkü herkese karşı koymamız gereken bir çizgi var ve biz onu koyamıyoruz. Bu şuna benzer herkese hayır diyemiyoruz. Herkese çizmemiz gereken bir sınır. O sınırı koysak aslında her şey bizim için biraz daha iyi olacak. O halde neden bir kere daha koymayı denemiyoruz? Varsın olmasın bir kez daha, sonra yine bir daha neden pes ediyoruz ki? Çünkü karşınızda ki kişiyi çok seviyorsunuz değil mi? ama şu bir gerçek siz o sınırı koymazsanız yine ihanete uğrayan siz olursunuz. Yanlış anlamayın ihanet edin gibi bir söz etmiyorum sadece sınırınızı belirleyin diyorum.

Tamam, ihanete uğrayanların sorununu açıkladık peki birde ihanet edenleri ele alalım neden ihanet ederiz? İhanet eden kişinin ya sevgisi tükenmiştir ya ortamdan uzaklaşmak istemiştir ya da karşı tarafın sevmediği yanlarını görmüştür? Her ne olursa olsun bir kişi ihanet

etmeli midir? Hayır, ne olursa olsun karşıda ki kişiye ihanet etmemeli. Sevgisi tükense ortamdan uzaklaşmak istese ya da karşı tarafın sevmediği bir yanını görse bile bunu yapmaya hakkı yoktur. Bunu uygun bir üslupla karşısındaki kişiye söylemesi gerekmektedir. Aksi takdirde bir davranış yaparsa bu o kişinin karakterini gösterir çünkü hiç kimse ihanete uğramayı hak etmez!

Cesaret:

Bana sorarsanız en önemli duygulardan bir tanesi cesaret. Çünkü cesaret, sen yapamazsın cümlesinin karşıtı değil midir? Yani yapıp yapamayacağımızı, hatta yapamasaak bile ona yapmaya çalıştığımız şey de bir cesaret değil midir? O zaman cesarete başarmak önemli değildir. Önemli olan onu yapmaya çalışmak, bir çaba göstermektir...

Bazı insanlarda cesaret neredeyse hiç yok denecek seviyededir. Peki, neden? Yaşadığı çevre, aile, arkadaş toplumundan kaynaklı sayabiliriz. Ama asıl neden bunlar değil. Bunlar sadece birer etkidir. Asıl etken bireyin kendisidir. Hani derler ya hasta iyileşmek istemezse hiçbir ilaç fayda etmez diye. Onun gibi diyebiliriz yaşadığı çevre, aile, arkadaş toplumu ne kadar iyi olursa olsun bunlar bir yere kadar etkiler bireyi. İşin sonrası bireye kalıyor. Aslında bunu şuna benzetebiliriz; bir hoca ve bir öğrenci düşünün bu hoca diyelim ki matematik hocası olsun ve öğrencisine konuyu anlatıp soruları çözmesi için formülü versin. Öğrencinin o soruyu çözebilmesi için konuyu dinleyip sonra formülün nasıl işlediğini bilmesi gerekir. Cesaretle böyledir aslında yaşadığı çevresi, ailesi, arkadaş toplumu bireyin cesaretini iyi ya da kötü bir şekilde zeminini yapar binayı cesaretini geliştirip, güçlendirmesi kişiye aittir.

Hayal Kırıklığı:

Hayal kırıklığına kötü bir duygu öyle değil mi? Fakat kötü olmasına rağmen hepimiz hayal kırıklığına uğramışızdır. Uğramayan insan yoktur zaten. Bana sorarsanız uğramamak mümkün değildir. Sadece beklentiye en az seviyeye indirgeyebiliriz. Sonuç olarak beklentimiz az olduğundan hayal kırıklığına uğrama seviyemizde az olacaktır. Fakat her duyguda olduğu gibi bu duyguyu da kaldırmak mümkün değildir.

Özlem:

Özlem çok güzel ama bir o kadar da kötüdür neden kötü dedim izin verirseniz açıklayayım;

Özlem duygusu kötüdür. Çünkü her özlem duygusu giderilmez. Giderildiğinde güzel fakat giderilmediği takdirde yerini hasret duygusuna bırakır. Birçok kişi hasreti özlemin eş anlamlısı diyor ama ben hasreti özlemin bir sonraki aşaması diyerek ele alıyorum. Özlem duygusu giderilmediğinde yerini hasrete bırakır. Ama bu benim kendi söylediğim “özlem duygusu kötüdür” tezini de çürütür diyorsunuz değil mi? Aslında öyle değil. Çünkü hasret az öncede bahsettiğim gibi özlem duygusunun bir diğer aşamasıdır. Konuyu biraz açığa kavuşturmak gerekirse; özlem geçicidir hasret ise kalıcı. Burada geçiciden kastım özlem duygusunun giderilmesi yani özlem duyduğunuz kişiye kavuşmak. Kalıcı dediğim ise öbür boyu kavuşamadığınız birine duyduğunuz hasretin bir sonraki aşaması. Ama bakın şunu söylemeden bitirmeyeceğim bu sadece benim düşüncemdir bu konu tabi ki 'de eleştirilebilir.

Aşk:

Aşk nedir? Birçok kişi âşık olmuştur. Bence aşk duygusu tek başına kalsaydı çok güzel olabilirdi. Fakat aşk duygusu maalesef ki tek değildir. Bu nedendir ki aşk duygusu yanında diğer duyguların bir kısmını da beraberinde getirir. Ve bu sebeptendir ki Aşk'ın olumsuz yanı vardır. Yani konuyu toplamak gerekirse aşkı olumsuz yapan şey Aşk'ın yanında gelen duygulardır. Ama bu aşk duygusunu hep kötü yapmaz. Çünkü her şeyde olduğu gibi aşk' da iyi aşk' da güzeldir. Aslında bana sorarsanız hiçbir duygu kötü ya da iyi değildir. Duygular tarafsızdır. Konuyu basitleştirmem gerekirse duyguları iyi kullanabilmek, iyi değerlendirmek, anlamak gerekir. İki şoför düşünelim. Biri çok iyi bir sürücü olsun diğeri çok kötü, bunlara araba verelim. Mantıksal olarak düşündüğümüz zaman hangi araba daha iyi, hasarsız kalır? İyi şoför değil mi? çünkü kötü şoför dikkatsizliği ve kötü kullanmasından dolayı araba hasar görecektir. Diğer arabada ki sürücü iyi sürdüğünden araba hasarsız olacaktır. Duygularda böyledir. Aşk bilimsel olarak iki bireyin birbirine karşı sevgi duyma sonucu, hormonların normalinden daha fazla salgılanmasıdır. Bireyler arasında ise aşk yanında getirdiği güzel duygularla sevginin birleşmesidir.

İlk soruya dönmek gerekirse aşk nedir? Aşk iki farklı cinsiyet arasında mı yaşanır? Bana sorarsanız iki kişiden oluşan herhangi bireyler arasında yaşanabilir aşk. Aşk

sevmenin ve bağlanmanın sonucunda ortaya çıkmıyor mu? Zaten bu duyguya ‐Aşk‐ kelimesini biz vermedik mi? Peki, neden bu konuyu anlatırken bazılarınız yanlış algılıyor? Bunun sebebi toplumun yanlış ve önyargılı düşünmesinden kaynaklanmıyor da neyden kaynaklanıyor olabilir?

Anne ve çocuğu arasındaki o sevgi ve bağlılığın sonucu da aşkı temsil etmiyor mu? Ya da bir kişi ile hayvanı arasındaki sevgisi hayvanın ve sahibinin arasındaki bağlılık buda aşk değil mi?

O halde neden aşk denilince tek bir şey direk aklımıza geliyor? Kime sorarsanız sorun ‐aşk iki farklı cinsiyetteki kişilerin birbirlerini sevmesi ve birliktelik ilişkilerini başlatmasıdır‐ cevabını veya bu cevaba yakın bir cevap alırsınız.

Birçok kişi benim gibi detaylı düşünmüyor. Bu yüzdendir ki benim gibi düşünen azınlık insanlar düşüncelerini söylediği zaman yanlış algılanıyor.

Son olarak aşkı bir cümlede tanımlamam gerekirse aşk ‐Hayatı kendisi için yaşamayı bırakıp başkası için yaşamaktır.‐

Üzüntü:

Üzüntü duygusu ne kadar trajedik kötü bir duygu değil mi? hiçbirimiz üzüntü duygusunu sevmeyiz, fakat ortadan da kaldıramayız. O halde her ne kadar üzülsek de üzüntü veren şeylerle yaşamak zorunda değil miyiz? Ya biz onların üstesinden geliriz ya da onlar bizim. Bunlar hayatın karşımıza çıkardığı küçük oyunlar. Ben oyunlar diyorum siz zorluklar ya da herhangi istediğiniz bir şey diyebilirsiniz. Sonuçta önemli olan ona ne dediğimiz değil önemli olan o duygunun varlığından haberdar olmamızdır. Bu tanımı “Anıda da” kullanabiliriz. Çünkü anı içinde aynı ortak noktalar mevcut. Zaten üzüntülerin, acıların birçoğu kötü anılarımız sonucunda ortaya çıkar. Anılarımızı yok edemediğimiz gibi üzüntü, acı duygusunu da yok edemeyiz. Sadece minimum seviyeye indirgeyebiliriz. Ama bu da bir çözüm değildir. Çünkü acı duyduğumuz şeyi hatırlatacak bir şey tekrar o duyguyu maksimum seviyeye yükseltecektir.

Evet, duyguların birçoğunu da tanımlayıp eleştirdik. Umarım duygular hakkında ki fikirlerim konusunda nasıl düşündüğümü bir bakıma anlamışsınızdır.

TEŐEKKÜRLER

Kapak çizimi Katkısından dolayı **“Selim’e”** teşekkür ederim

Beni övüp yazmamı devam ettirmemi sağlayan
“Lokman” hocama teşekkür ederim

Kitabımın konferansta bahsetmemi sağlayan
“Tülay” hocama teşekkür ederim

Kitabımı merak edip biran önce okumak isteyip beni heyecanlandıran **“Sınıf Arkadaşlarıma”** teşekkür ederim

Her zaman hep arkamda olan, destek çıkan **“Büke”** ve
“Rabia’ya” çok teşekkür ederim

Romanın konusunun %60'ını oluşturan

Fatih Gül'e

ve adını hala veremediğim için romandaki adı olan

Mazhar'a

Çok teşekkür ediyorum